

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 21 Απριλίου 2021 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Οικονόμου, Πρόεδρος, Ευαγγελία Μιχολίτση – Εισηγήτρια και Σταυρούλα Κουρή, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 12.3.2021 προδικαστική προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 550/16.3.2021 της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «...», με διακριτικό τίτλο «...», που εδρεύει στο «...», Οδός «...», αρ. «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του Γενικού Νοσοκομείου «...» (εφεξής «αναθέτουσα αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται

και

Της Παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία «...», με διακριτικό τίτλο «...», που εδρεύει στη «...», «...», τκ «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ'αρ. 56/2021 απόφαση του Δ.Σ. του Νοσοκομείου «...», κατά το μέρος με το οποίο κρίθηκε αποδεκτή η τεχνική προσφορά της παρεμβαίνουσας εταιρείας ως προς το Τμήμα Ι και αναδείχθηκε προσωρινή ανάδοχος.

Με την παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα επιδιώκει την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια, Ευαγγελία Μιχολίτση

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, με την με αριθμό «...» διακήρυξη η αναθέτουσα αρχή προκήρυξε διεθνή δημόσιο ανοικτό διαγωνισμό για την ανάθεση υπηρεσιών αποκομιδής, μεταφοράς και διάθεσης νοσοκομειακών αποβλήτων (CPV: «...») για ένα έτος με δικαίωμα προαίρεσης για ένα επιπλέον έτος,

Αριθμός απόφασης: 871/2021

προσυπολογιζόμενης δαπάνης 400.000 ευρώ με ΦΠΑ, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμή (χαμηλότερη τιμή). Προκήρυξη της σύμβασης απεστάλη για δημοσίευση με ηλεκτρονικά μέσα στις 20.7.2020 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Διακήρυξη καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) στις 24.07.2020 με ΑΔΑΜ: «...» καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) (Συστημικός Αριθμός «...»). Στον εν λόγω διαγωνισμό συμμετείχαν υποβάλλοντας προσφορά η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα. Σε συνέχεια αποσφράγισης και αξιολόγησης προσφορών, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση της υπ' αρ. 56/2021 απόφαση του ΔΣ του Νοσοκομείου «...», με την οποία κρίθηκε αποδεκτή η προσφορά της παρεμβαίνουσας και αναδείχθηκε αυτή προσωρινή ανάδοχος ενώ απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας με την κάτωθι αιτιολογία : «Στους κωδικούς α/α 1 & 2.

1) Στο κεφάλαιο «Τεχνικές προδιαγραφές Ειδών» του παρατήματος II σελ. 49 της Διακήρυξης «...» αναφέρεται ότι ο ανάδοχος πρέπει να διαθέτει ιδιόκτητα οχήματα για συλλογή και μεταφορά ΕΑΑΜ για την κάλυψη των αναγκών του Νοσοκομείου τα οποία πρέπει να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της συμφωνίας ADR και τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012.

Από τον έλεγχο που έγινε στα δικαιολογητικά της εταιρείας «...» βρέθηκε ότι το ένα όχημα της εταιρείας με αριθμό «...» έχει πιστοποιητικό ADR 3291/6.1 για την κατηγορία αποβλήτων που δηλώνεται ότι θα μεταφέρει και όχι APP 3291/6.2 όπως απαιτείται από την Διακήρυξη και τη νομοθεσία. Σύμφωνα με την προσφορά της εταιρείας «...» τα ΕΑΑΜ του Νοσοκομείου θα μεταφέρονται σε εργοστάσιο επεξεργασίας που εδρεύει στην Πάτρα και η συχνότητα παραλαβών είναι 3 φορές την εβδομάδα (Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή). Συνεπώς η εξυπηρέτηση του Νοσοκομείου είναι αδύνατον να γίνεται με ένα μόνο όχημα.

2) Στο κεφάλαιο με τίτλο «Ελάχιστες τεχνικές και περιβαλλοντικές απαιτήσεις σταθερών Εγκαταστάσεων Αποστείρωσης » του παραρτήματος II, στην προδιαγραφή 2 της Διακήρυξης «... (σελ. 50) απαιτείται οι διαδικασίες

αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (Ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ).

Σύμφωνα με την προσφορά της εταιρείας «...», εφόσον η εταιρεία αυτή αναδειχθεί ανάδοχος του έργου, τα ΕΑΑΜ του Νοσοκομείου θα οδηγούνται προς επεξεργασία με αποστείρωση στη μονάδα Αποστείρωσης της εταιρείας που βρίσκεται στη ΒΙΠΕ Πατρών. Ο εξοπλισμός αποστείρωσης του εργοστασίου έχει κατασκευαστεί από τον οίκο «...» (1ος κλίβανος) με χώρα κατασκευής την Κίνα και από τον οίκο «...» (2ος κλίβανος) με χώρα κατασκευής την Τουρκία. Για τον 1ο κλίβανο (οίκου «...») το πιστοποιητικό για την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 είναι από την ίδια την εταιρεία κατασκευής του κλιβάνου και όχι από ανεξάρτητο οργανισμό αξιολόγησης.

3) Στο κεφάλαιο με τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές Ειδών» του παραρτήματος !! (σελ.49) της Διακήρυξης «...», « Ο ανάδοχος πρέπει να διαθέτει τις σχετικές περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις (οι οποίες θα πρέπει να κατατεθούν με την προσφορά της εταιρείας) ώστε μέχρι την παράδοση των αποβλήτων για επεξεργασία, α) να εκτελεί προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ εκτός των Υγειονομικών Μονάδων, β) να φροντίζει ώστε τα απόβλητα να τοποθετούνται σε δεύτερο υποδοχέα του ίδιου χρώματος με τον αρχικό υποδοχέα, πλήρους στεγανότητας, για να αποτρέπονται τυχόν διαφυγές υγρών και γ) να υπολογίζει στο μέγιστο χρόνο της προσωρινής αποθήκευσης αθροιστικά και το χρόνο προσωρινής αποθήκευσης εντός της Υγειονομικής Μονάδας.

Η προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ θα πρέπει να γίνεται σε ψυκτικούς θαλάμους κατάλληλων προδιαγραφών σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012.

Όμως δεν αποδεικνύεται ότι η εταιρεία «...» διαθέτει τις απαραίτητες περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις μέχρι την παράδοση των αποβλήτων για επεξεργασία.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η τεχνική προσφορά της εταιρείας «...» «...», είναι εκτός των τεχνικών προδιαγραφών της Διακήρυξης «...». Η ως άνω απόφαση κατά της οποίας ασκήθηκε η υπό εξέταση προσφυγή κοινοποιήθηκε μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς τους συμμετέχοντες την 2.3.2021.

Αριθμός απόφασης: 871/2021

2. Επειδή, η υπό εξέταση προσφυγή, ενόψει του αντικειμένου του διαγωνισμού, της συνολικής προϋπολογισθείσας δαπάνης, σύμφωνα με το άρθρο 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017, καθώς και του χρόνου δημοσίευσης της Διακήρυξης, σύμφωνα με τα άρθρα 5 περ. β), 61 παρ. 1, 376 και 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016 και στην καθ' ύλην και κατά χρόνο αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π.

3. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής έχει καταβληθεί νόμιμο e-παράβολο σύμφωνα με το άρθρο 363 του ν. 4412/2016 και άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017, ύψους ευρώ 1.369,14 (βλ. α) Παράβολο με αριθμό «...», β) Αποδεικτικό ηλεκτρονικής καταβολής της Τράπεζας Πειραιώς προς εξόφληση του ανωτέρω παραβόλου στις 12.3.2021, γ) εκτύπωση από την ιστοσελίδα της ΓΓΠΣ όπου αναφέρει ως κατάσταση του παραβόλου «δεσμευμένο»). Επισημαίνεται ότι ο προϋπολογισμός του επίμαχου τμήματος 1 ανέρχεται στο ποσό των 273.828,75 ευρώ πλέον ΦΠΑ.

4. Επειδή, η προσφυγή έχει κατατεθεί νομίμως και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 361 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, το άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) και το άρθρο 8 παρ. 3 του Π.Δ. 39/2017, καθώς η προσβαλλόμενη κοινοποιήθηκε στους διαγωνιζόμενους μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 2.3.2021, οπότε και έλαβε γνώση αυτής η προσφεύγουσα, όπως άλλωστε και η ίδια δηλώνει και η προσφυγή κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού στις 12.3.2021. Η προσφυγή κοινοποιήθηκε από την προσφεύγουσα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

5. Επειδή, μετ' εννόμου συμφέροντος ασκήθηκε η προδικαστική προσφυγή καταρχήν κατά το μέρος που αφορά την απόρριψη της προσφοράς της ως προς το Τμήμα 1, για το οποίο μάλιστα έχει προσφέρει χαμηλότερη τιμή.

6. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της ως άνω προσφυγής προς την παρεμβαίνουσα, μέσω του συστήματος επικοινωνίας του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017, στις 17.3.2021 και των συνοδευτικών εγγράφων

Αριθμός απόφασης: 871/2021

αυτής στις 24.3.2021. Συνεπώς η παρέμβαση που ασκήθηκε δια καταθέσεως στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού (ΕΣΗΔΗΣ) στις 29.3.2021 (ημέρα Δευτέρα), από οικονομικό φορέα με πρόδηλο έννομο συμφέρον, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση τον αναδεικνύει προσωρινό ανάδοχο, ασκήθηκε παραδεκτως.

7. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με το με αριθμό πρωτ. 6932 της 26.3.2021 έγγραφό της υπέβαλε τις απόψεις της επί της προσφυγής προς την ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 26.3.2021, τις οποίες κοινοποίησε μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού προς αμφοτέρους τους συμμετέχοντες αυθημερόν. Επί των απόψεων της αναθέτουσας αρχής αλλά και της υποβληθείσας παρέμβασης (βλ. Δ.Εφ. Πατρών Α170/2020, Δ.Εφ. Κομ. Ν29/2019, πρβλ. ΣτΕ 780/2019, ΕΑ ΣτΕ 395/2018), η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 15.4.2021 μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού το αυθημερόν υπογραφέν Υπόμνημα.

8. Επειδή, η προσφεύγουσα προβάλλει με την προσφυγή της σχετικώς τα ακόλουθα: «...[...]**Δ. ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ**

1. Ακυρωτέα η προσβαλλόμενη λόγω παραβίασης της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως, της διαφάνειας και της αμεροληψίας και λόγω αοριστίας αυτής

1. Κατ' αρχάς, και πριν προβούμε στον, επιμέρους και επί της ουσίας, σχολιασμό - αντίκρουση, των λόγων για τους οποίους απορρίφθηκε η προσφορά της εταιρείας μας, δέον όπως σημειωθούν τα εξής:

Με βάση τον όρο 2.2.9.1 Προκαταρκτική απόδειξη κατά την υποβολή προσφορών, «προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μια από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6, και 2.2.7 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 1 και 3 του ν. 4412/2016 Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ), σύμφωνα με το επισυναπτόμενο στην παρούσα Παράρτημα ΙΙΙ, το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599.1986. Το ΕΕΕΣ καταρτίζεται βάσει του τυποποιημένου

Αριθμός απόφασης: 871/2021

εντύπου του Παραρτήματος 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/7 και συμπληρώνεται από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς σύμφωνα με τις οδηγίες του Παραρτήματος 1. [...]»

Σύμφωνα δε με τον όρο 2.4.2.3. «Οι οικονομικοί φορείς υποβάλλουν με την προσφορά τους τα ακόλουθα:

A) έναν (υπο)φάκελο με την ένδειξη «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» στον οποίο περιλαμβάνονται τα κατά περίπτωση απαιτούμενα δικαιολογητικά και η τεχνική προσφορά σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας και την παρούσα.

B) έναν (υπό)φάκελο με την ένδειξη «Οικονομική Προσφορά» στον οποίο περιλαμβάνεται η οικονομική προσφορά του οικονομικού φορέα και τα κατά περίπτωση απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Από τον προσφέροντα σημαίνονται με χρήση του σχετικού πεδίου του συστήματος τα στοιχεία εκείνα της προσφοράς του που έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 21 του ν. 4412/2016. Εφόσον ένας οικονομικός φορέας χαρακτηρίζει πληροφορίες ως εμπιστευτικές, λόγω ύπαρξης τεχνικού ή εμπορικού απορρήτου, στη σχετική δήλωσή του, αναφέρει ρητά όλες τις σχετικές διατάξεις νόμου ή διοικητικές πράξεις που επιβάλλουν την εμπιστευτικότητα της συγκεκριμένης πληροφορίας.

Δεν χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τις τιμές μονάδας, τις προσφερόμενες ποσότητες, την οικονομική προσφορά και τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγησή της.»

Εξάλλου, κατά την διάταξη 2.4.3.1 Δικαιολογητικά Συμμετοχής της διακήρυξης «Τα στοιχεία και δικαιολογητικά για την συμμετοχή των προσφερόντων στην διαγωνιστική διαδικασία περιλαμβάνουν:

α) το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ), όπως προβλέπεται στην παρ. 1 και 3 του άρθρου 79 του ν. 4412/2016.

Οι προσφέροντες συμπληρώνουν το σχετικό πρότυπο ΕΕΕΣ το οποίο έχει αναρτηθεί, σε μορφή αρχείων τύπου XML και PDF, στην διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr του ΕΣΗΔΗΣ και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης (Παράρτημα ΙΙΙ).

β) την εγγύηση συμμετοχής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 72 του ν 4412/2016 και τα άρθρα 2.1.5 και 2.2.2 αντίστοιχα της παρούσας διακήρυξης.

γ) υπεύθυνη Δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν 1599/1986 (Α' 75), όπως εκάστοτε ισχύει, όπου ο οικονομικός φορέας να δηλώνει ότι: [...]»

Περαιτέρω, σύμφωνα με τον όρο 2.4.3.2 Τεχνική προσφορά «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο «Απαιτήσεις – Τεχνικές Προδιαγραφές» του Παραρτήματος II & IV της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πως οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων ειδών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα. [...] Μέσα στον (υπο)φάκελο με την ένδειξη «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική προσφορά» τοποθετούνται:

Τα δικαιολογητικά συμμετοχής, που υποβάλλονται με την προσφορά, τα οποία προσδιορίζονται στη παράγραφο 2.4.3.1 της παρούσας διακήρυξης.

Η τεχνική προσφορά του υποψηφίου αναδόχου, στην οποία απαραίτητα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται το φύλλο συμμόρφωσης του Παραρτήματος IV και όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις τεχνικές προδιαγραφές του Παραρτήματος II της παρούσας διακήρυξης.

Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν.»

Τέλος, σύμφωνα με τον περί δικαιολογητικών κατακύρωσης όρο 3.2 «Μετά την αξιολόγηση των προσφορών, η αναθέτουσα αρχή αποστέλλει σχετική ηλεκτρονική πρόσκληση μέσω του συστήματος στον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), και τον καλεί να υποβάλει εντός προθεσμίας, δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής ειδοποίησης σε αυτόν, τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης και τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της παρούσας διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της

παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των παραγράφων 2.2.4 -2.2.8 αυτής.», ενώ και κατά τον όρο 2.2.9.2 περί αποδεικτικών μέσων πλήρωσης κριτηρίων επιλογής και μη συνδρομής λόγων αποκλεισμού, προβλέπεται ότι «Α. Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας και κατά τη σύναψη της σύμβασης στις περιπτώσεις του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016.».

2. Προκύπτει λοιπόν από τα ανωτέρω, ότι, σύμφωνα με την προκείμενη διακήρυξη, τα απαιτούμενα κατά την υποβολή της προσφοράς έγγραφα, ήταν, α) τα Δικαιολογητικά Συμμετοχής του αρ. 2.4.3.1., ήτοι το ΕΕΕΣ, η εγγυητική επιστολή και η Υπεύθυνη Δήλωση της περίπτωσης γ του άρθρου αυτού και β) η Τεχνική Προσφορά όπως ορίζεται στο αρ. 2.4.3.2. ήτοι το Φύλλο Συμμόρφωσης του Παραρτήματος Ιν καθώς και «τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις Τεχνικές Προδιαγραφές του Παραρτήματος ΙΙ».

Συνεπώς, οι συμμετέχοντες όφειλαν να υποβάλουν ταυτοχρόνως με την προσφορά τους, πέραν των ρητώς ζητούμενων δικαιολογητικών των άρθρων 2.4.3.1 και 2.4.3.2. και όσα ζητούνταν ρητώς στο Παράρτημα των Τεχνικών Προδιαγραφών.

Παρέπεται λοιπόν ότι όσα (αποδεικτικά είτε των Κριτηρίων Επιλογής είτε των Τεχνικών Προδιαγραφών) έγγραφα, πέραν των ανωτέρω, συμπεριλήφθηκαν από τους συμμετέχοντες, στον φάκελο της προσφοράς τους, δεν όφειλαν να τα προσκομίσουν κατά το χρόνο της υποβολής της προσφοράς (βλ. και ΑΕΠΠ 1421/2019).

3. Η εταιρεία μας, κατόπιν της ηλεκτρονικής αποσφράγισης των φακέλων προσφοράς, στις 18.09.2020, οπότε και έλαβε γνώση των υποβληθεισών από την εταιρεία «...» εγγράφων, υπέβαλε το από 29.09.2020 (άτυπο) Υπόμνημά της (συνημμ. 2), με το οποίο εξέθεσε στην αναθέτουσα σειρά πλημμελειών, άλλως ελλείψεων, της προσφοράς της συνδιαγωνιζόμενης εταιρείας, που την καθιστούσαν τεχνικά μη αποδεκτή, με βάση την διακήρυξη του διαγωνισμού. Τις εν λόγω ελλείψεις θα εκθέσουμε και κατωτέρω, αναλυτικά, στο σχετικό κεφάλαιο (Δ.ΙΙΙ) της παρούσας, ωστόσο το κρίσιμο

γεγονός είναι ότι η αναθέτουσα, στην σχετική απάντησή της (συνημμ. 3), απορρίπτει τον πρώτο κατά σειρά ισχυρισμό μας σε σχέση με την εκεί αναφερόμενη πλημμέλεια της «...» (μη πλήρωση του όρου), επί τη βάση του ότι το κρίσιμο δικαιολογητικό (πιστοποιητικό) για του οποίου την λήξη διαμαρτυρόμαστε, δεν ζητείτο να προσκομιστεί αλλά η πλήρωση του εν λόγω όρου αξιολογείται από τα δηλωθέντα στο Φύλλο Συμμόρφωσης.

Με άλλα λόγια, η απάντηση της αναθέτουσας ήταν ότι, μιας και το συγκεκριμένο έγγραφο δεν ζητούνταν, επιλέγει να μην το λάβει υπ' όψιν της, παρ' ότι α) η συνδιαγωνιζόμενη προφανώς το προσκόμισε διότι δεν είχε κάποιο πιο πρόσφατο, και β) στο Φύλλο Συμμόρφωσης της Προσφοράς της παραπέμπει ευθέως για την πλήρωση της εν λόγω απαίτησης στο Πιστοποιητικό αυτό.

Παρ' όλα αυτά, εν συνεχεία της ανωτέρω κρίσης της σε σχέση με την εν λόγω πλημμέλεια της συνδιαγωνιζόμενης, η αναθέτουσα, απέρριψε την προσφορά μας, επί τη βάση «δήθεν» πλημμελειών, οι οποίες στην πρώτη και δεύτερη περίπτωση (1ος και 2ος λόγος απόρριψης) προέκυπταν επίσης από μη προσκομιστέα με την προσφορά έγγραφα.

Με άλλα λόγια, η αναθέτουσα, προχώρησε στην απόρριψη της προσφοράς μας, λαμβάνοντας υπ' όψιν της στοιχεία προκύπτοντα από μη προσκομιστέα έγγραφα, ενώ επέλεξε να μην λάβει αντίστοιχα υπ' όψιν, πλημμέλεια της συνδιαγωνιζόμενης (και άνω της δεκαετίας μόνιμης αναδόχου -ελλείπει συμμετοχής άλλων οικονομικών φορέων- όλων των διαγωνισμών της αναθέτουσας), που μάλιστα της υποδείξαμε, με την αιτιολογία ότι αυτή προκύπτει από έγγραφο που δεν ζητείτο να προσκομιστεί.

Η συμπεριφορά της όμως αυτή, παραβιάζει ευθέως την αρχή του ίσου μέτρου κρίσεως και της διαφάνειας, σε σημείο που αφήνει υπόνοιες μεροληψίας, και μόνον εξ αυτού του λόγου καθίσταται ακυρωτέα η προσβαλλόμενη ως προς τον 1ο και 2ο λόγο απόρριψης της προσφοράς της εταιρείας μας.

4. Ειδικώς δε, ως προς τον 3ο και τελευταίο λόγο απόρριψής μας, αυτός τίθεται όλως αορίστως και είναι ανεπίδεκτος άμυνας αλλά και δικαστικής εκτίμησης.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την σχετική κρίση της αναθέτουσας: «3) Στο κεφάλαιο με τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές Ειδών» του παραρτήματος II (σελ.49) της Διακήρυξης «...», « Ο ανάδοχος πρέπει να διαθέτει τις σχετικές περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις (οι οποίες θα πρέπει να κατατεθούν με την προσφορά της εταιρείας) ώστε μέχρι την παράδοση των αποβλήτων για επεξεργασία, α) να εκτελεί προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ εκτός των Υγειονομικών Μονάδων, β) να φροντίζει ώστε τα απόβλητα να τοποθετούνται σε δεύτερο υποδοχέα του ιδίου χρώματος με τον αρχικό υποδοχέα, πλήρους στεγανότητας, για να αποτρέπονται τυχόν διαφυγές υγρών και γ) να υπολογίζει στο μέγιστο χρόνο της προσωρινής αποθήκευσης αθροιστικά και το χρόνο προσωρινής αποθήκευσης εντός της Υγειονομικής Μονάδας.

Η προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ θα πρέπει να γίνεται σε ψυκτικούς θαλάμους κατάλληλων προδιαγραφών σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012.

Όμως δεν αποδεικνύεται ότι η εταιρεία «...» διαθέτει τις απαραίτητες περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις μέχρι την παράδοση των αποβλήτων για επεξεργασία.»

Η επίμαχη απαίτηση της διακήρυξης, αποτελείται από τρία διακριτά τμήματα, τα οποία οφείλουν να πληρούν οι διαγωνιζόμενοι. Η αναθέτουσα ωστόσο ουδόλως ορίζει στο συμπέρασμά της, ποια ακριβώς απαίτηση δεν πληρούν οι προσκομισθείσες περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις μας, και σε τι συνίσταται η έλλειψή τους, ούτε καν παραπέμπει σε συγκεκριμένο αποδεικτικό το οποίο εμφανίζει την αποδιδόμενη πλημμέλεια αλλά αρκείται στην παράθεση του όρου της διακήρυξης, τον οποίο δήθεν παραβιάζουμε. Τούτο την καθιστά ανεπαρκή και μη αιτιολογημένη, εμποδίζοντάς μας απολύτως να αμυνθούμε καθώς δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς πρέπει να αποδείξουμε (βλ. και ανωτέρω ΑΕΠΠ 1143/2018 σκ. 10).

Ακόμη δε και αν θεωρήσουμε ότι η δήθεν παραβίαση συνέχεται με τις προδιαγραφές των ψυκτικών θαλάμων (αν πράγματι), στους οποίους αναφέρεται αμέσως πριν την ετυμηγορία της, τότε και πάλι, δεδομένου ότι δεν ορίζεται ποια προδιαγραφή είναι αυτή που δεν πληρούν οι θάλαμοι, παραμένει η αδυναμία μας να αναπτύξουμε την άμυνά μας, όπως δικαιούμαστε από το Νόμο, εγχώριο και κοινοτικό.

Σε κάθε περίπτωση η αναφορά στην ΚΥΑ 146163/2012, ουδόλως προκύπτει από την παρατεθείσα απαίτηση της διακήρυξης. Η απαίτηση της διακήρυξης δεν είναι να συμμορφώνονται οι θάλαμοι με την εν λόγω ΚΥΑ (οι οποίοι συμμορφώνονται απολύτως), αλλά διαφορετικές και συγκεκριμένες απαιτήσεις, τις οποίες δηλώσαμε στο φύλλο συμμόρφωσής μας ότι πληρούμε (δικαιολογητικό 2.5 ΦΥΛΛΟ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ signed). Η επαγωγή που επιχειρεί η αναθέτουσα είναι ως εκ τούτου αυθαίρετη και πάντως αόριστη.

Πρέπει λοιπόν και για αυτούς τους λόγους, και ως προς τον τρίτο λόγο απόρριψής μας, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη.

II. Ως προς τους λόγους απόρριψης της προσφοράς μας

Επικουρικά, και αν παρ' ελπίδα δεν γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στο αμέσως προηγούμενο κεφάλαιο, σε σχέση με τον αποκλεισμό μας, επαγόμαστε τα εξής:

i. Ως προς τον πρώτο λόγο απόρριψης

1. Σε σχέση με τον πρώτο λόγο, ως προς τον οποίο απορρίφθηκε η προσφορά της εταιρείας μας, η αναθέτουσα αρχή παραθέτει την εξής κρίση:

«Στους κωδικούς α/α 1 & 2.

1) Στο κεφάλαιο «Τεχνικές προδιαγραφές Ειδών» του παρατήματος II σελ. 49 της Διακήρυξης «...» αναφέρεται ότι ο ανάδοχος πρέπει να διαθέτει ιδιότητα οχήματα για συλλογή και μεταφορά EAAM για την κάλυψη των αναγκών του Νοσοκομείου τα οποία πρέπει να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της συμφωνίας ADR και τις διατάξεις της ΚΥΑ 1461631/2012.

Από τον έλεγχο που έγινε στα δικαιολογητικά της εταιρείας «...» βρέθηκε ότι το ένα όχημα της εταιρείας με αριθμό «...» έχει πιστοποιητικό ADR 3291/6.1 για την κατηγορία αποβλήτων που δηλώνεται ότι θα μεταφέρει και όχι ADR 3291/6.2 όπως απαιτείται από την Διακήρυξη και τη νομοθεσία. Σύμφωνα με την προσφορά της εταιρείας «...» τα EAAM του Νοσοκομείου θα μεταφέρονται σε εργοστάσιο επεξεργασίας που εδρεύει στην Πάτρα και η συχνότητα παραλαβών είναι 3 φορές την εβδομάδα (Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή). Συνεπώς η εξυπηρέτηση του Νοσοκομείου είναι αδύνατον να γίνεται με ένα μόνο όχημα.»

Η αναθέτουσα λοιπόν, με βάση τα παραπάνω, απέρριψε την τεχνική προσφορά μας, καθώς έκρινε ότι ο απαιτούμενος από την διακήρυξη και τη

Αριθμός απόφασης: 871/2021

νομοθεσία, κωδικός 3291/6.2 δεν αναφερόταν στο πιστοποιητικό ADR του ανωτέρω φορτηγού, με αρ. κυκλ. «...», της εταιρείας μας (δικαιολογητικό 2.14 ADR «...»), ενώ αναφερόταν ο κωδικός 3291 /6.1.

2. Στην ισχύουσα οδηγία ADR (ΚΥΑ Αριθμ. οικ. Γ5/48222/2474, ΦΕΚ 2755Β703.07.2019), περιγράφονται οι επικίνδυνες ουσίες (επικίνδυνα εμπορεύματα) στις οποίες ανήκουν και τα ΕΑΑΜ, στην διαχείριση των οποίων αφορά η προσφορά της εταιρείας μας. Στον Πίνακα Α του κεφαλαίου 3.2 «Κατάλογος επικίνδυνων εμπορευμάτων» (σελ. 31670 σχετ. ΦΕΚ) αναφέρονται όλες οι ταξινομημένες επικίνδυνες ουσίες, με κριτήριο κατάταξης πρωτίστως τον αριθμό UN ο οποίος καθορίζει πλήρως την ταυτότητα μιας ουσίας, και εν συνεχεία την κλάση UN και τα λοιπά χαρακτηριστικά της κάθε ουσίας.

Στον εν λόγω πίνακα, με αριθμό κατάταξης τον αριθμό UN 3291 και την περιγραφή «ΚΛΙΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ, ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΖΟΜΕΝΑ Ε.Α.Ο, ή (ΒΙΟ)ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ Ε.Α.Ο ή ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ Ε.Α.Ο.» είτε «ΚΛΙΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ, ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΖΟΜΕΝΑ Ε.Α.Ο, ή (ΒΙΟ)ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ Ε.Α.Ο ή ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ Ε.Α.Ο. σε κατεψυγμένο υγρό άζωτο» αντιστοιχεί η κλάση UN 6.2, η οποία, σύμφωνα και με την ΚΥΑ οικ. 146163 (παράγραφος 6.2 του Παραρτήματος Ι) αντιστοιχεί στις «μολυσματικές ουσίες», στις οποίες ανήκουν τα ΕΑΑΜ (επικίνδυνα απόβλητα αμιγώς μολυσματικά) του Νοσοκομείου που προτίθεται να διαχειριστεί η εταιρεία μας.

Συνεπώς, εκ παραδρομής αναγράφηκε εξ αρχής στο υποβληθέν πιστοποιητικό ADR του οχήματος «...» η κλάση 6.1 διότι, στον αριθμό UN 3291 αντιστοιχεί αποκλειστικά και μόνον η κλάση 6.2 «μολυσματικές ουσίες», και μόνο σε αυτήν.

Με άλλα λόγια, ο χαρακτηρισμός ενός αποβλήτου με αριθμό UN 3291, αυτομάτως καθορίζει και την κατάταξή του στην κλάση UN 6.2, ήτοι δεν υφίσταται κωδικός με αριθμό UN 3291 και κλάση 6.1 συνδυασμένα. Η κλάση UN 6.1 ή 6.2 μπορεί να αντιστοιχεί σαφώς σε άλλους αριθμούς UN, όχι όμως στον 3291. Πρόκειται λοιπόν για ξεκάθαρο τυπογραφικό σφάλμα.

3. Τα ανωτέρω ευθέως προκύπτουν από τη Νομοθεσία, την οποία η αναθέτουσα, όφειλε να γνωρίζει, και να αντιληφθεί ότι πρόκειται για απλό

τυπογραφικό λάθος (σημειωτέον ότι είχε στα χέρια της το ADR και του άλλου φορτηγού μας, όπου αναγραφόταν ορθά η κλάση, το οποίο άλλωστε συνομολογεί στην προσβαλλόμενη), άλλως, να μας καλέσει έστω, κατ' άρθρο 102 Ν. 4412/2016, να της παράσχουμε διευκρινίσεις, ενόψει του επικείμενου αποκλεισμού μας.

4. Προς περαιτέρω όμως απόδειξη ενώπιόν Σας, ζητήσαμε και λάβαμε Βεβαίωση της εκδούσας το επίμαχο ADR εταιρείας «...» την οποία και προσκομίζουμε ενώπιόν σας (συνημμ. 4) και η οποία επιβεβαιώνει τα ανωτέρω, αλλά και το νέο, από 22.10.2020 πιστοποιητικό, που εκδόθηκε στο μεταξύ, όπου αναγράφεται ορθά πλέον ο κωδικός 3291/6.2 (συνημμ. 4α).

Σημειωτέον τέλος, ότι, ενόψει της μη υποχρέωσης υποβολής του εν λόγω πιστοποιητικού κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς (κατά τα αναπτυχθέντα στο Κεφάλαιο Δ.Ι της παρούσης), αν αυτό δεν είχε ληφθεί υπόψη, όπως όφειλε να μην ληφθεί, θα υποβάλαμε όταν θα μας καλούσε η αναθέτουσα, ως μειοδότες, πια, μαζί με το παλιό και το νέο, με τον ορθό κωδικό.

Εν κατακλείδι, όπως αποδείξαμε, δεν τίθεται θέμα παραβίασης του εν λόγω όρου της διακήρυξης, και ουδείς λόγος απόρριψης της προσφοράς μας υπάρχει ως προς το επίμαχο δικαιολογητικό.

II. Ως προς τον δεύτερο λόγο απόρριψης

Η αναθέτουσα, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο, προχώρησε στην απόρριψη της προσφοράς μας, επί τη βάσει της εξής σκέψης:

«Στο κεφάλαιο με τίτλο «Ελάχιστες τεχνικές και περιβαλλοντικές απαιτήσεις σταθερών Εγκαταστάσεων Αποστείρωσης » του παραρτήματος II, στην προδιαγραφή 2 της Διακήρυξης «...» (σελ. 50) απαιτείται οι διαδικασίες αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (Ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ).

Σύμφωνα με την προσφορά της εταιρείας «...», εφόσον η εταιρεία αυτή αναδειχθεί ανάδοχος του έργου, τα ΕΑΑΜ του Νοσοκομείου θα οδηγούνται προς επεξεργασία με αποστείρωση στη μονάδα Αποστείρωσης της εταιρείας που βρίσκεται στη ΒΙΠΕ Πατρών. Ο εξοπλισμός αποστείρωσης του εργοστασίου έχει κατασκευαστεί από τον οίκο «...» (1ος κλίβανος) με χώρα κατασκευής την Κίνα και από τον οίκο «...» (2ος κλίβανος) με χώρα

κατασκευής την Τουρκία. Για τον 1ο κλίβανο (οίκου «...») το πιστοποιητικό για την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 είναι από την ίδια την εταιρεία κατασκευής του κλιβάνου και όχι από ανεξάρτητο οργανισμό αξιολόγησης. ”

Και εδώ η αναθέτουσα, κατά την προσφιλή τακτική της, προβαίνει σε συμπέρασμα μη πλήρωσης του εν λόγω όρου επί τη βάσει κριτηρίου που δεν προκύπτει από το λεκτικό αυτού.

Πουθενά από την διακήρυξη δεν προκύπτει ότι το επίμαχο πιστοποιητικό οφείλει να είναι από τρίτο φορέα, όπως αυθαίρετα διατείνεται η αναθέτουσα στην απόφασή της για να στηρίξει την απόρριψή μας. Προσκομίσαμε, σε σχέση με τον επίμαχο κλίβανο, βεβαίωση της κατασκευάστριας εταιρείας «...» (δικ/κό 2.24 Πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 12740 «...»), με επισυναπτόμενη σε αυτήν έκθεση δοκιμής σύμφωνα με το εν λόγω πρότυπο όπου δηλώνεται ότι το (ολοκαίνουριο) μηχάνημά της συμμορφώνεται με το Πρότυπο EN 12740, με ημερομηνία μάλιστα 29.05.2019 (εν αντιθέσει με την συνδιαγωνιζόμενη που το μόνο που προσκόμισε είναι μία βεβαίωση του έτους 2006), ωστόσο με όλως αυθαίρετη αιτιολογία η αναθέτουσα, έκρινε ότι το δικό μας δικαιολογητικό αποτελεί λόγο αποκλεισμού.

iii. Ως προς τον τρίτο λόγο απόρριψης

Αναφερθήκαμε ήδη στην ανεπάρκεια της αιτιολογίας επί του συγκεκριμένου λόγου απόρριψης, και την ανικανότητά μας να αντικρούσουμε αυτόν, πράγμα που δε μας αφήνει άλλη επιλογή από το να αναφερθούμε εν γένει στις προσκομισθείσες αδειοδοτήσεις μας (δικαιολογητικά 2.12, 2.2, 2.10α και 2.15):

1. Σύμφωνα με το νομίμως προσκομισθέν έγγραφο της εταιρείας μας «...» ΔΗΛΩΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ (δικ/κό 2.12), έχουν δηλωθεί τα εξής:

«Η εταιρεία μας, κατά την συλλογή και μεταφορά των ΕΑΑΜ του Νοσοκομείου θα εξασφαλίζει τα κάτωθι (καταθέτει με την προσφορά της και τις σχετικές περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις):

«α) μέχρι την παράδοση των ΕΑΑΜ για επεξεργασία, θα εκτελείται προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ εκτός της υγειονομικής μονάδας (του Νοσοκομείου). Η εταιρεία μας, σύμφωνα με την ισχύουσα διαπεριφερειακή άδεια συλλογής και μεταφοράς της, μετά την συλλογή των ΕΑΑΜ από το

Αριθμός απόφασης: 871/2021

Νοσοκομείο, θα πραγματοποιεί στάση των οχημάτων-ψυγείων μεταφοράς σε ειδικό χώρο που διαθέτει για τον σκοπό αυτό βάσει ιδιωτικού συμφωνητικού, μέχρι την πλωτή μεταφορά τους στο λιμάνι του Πειραιά και εν συνέχεια οδικώς στην Μονάδα Αποστείρωσης της εταιρείας «..» με δ.τ. «..» που βρίσκεται στην ΒΙΠΕ Πατρών. Η εταιρεία «...» διαθέτει απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων που επιτρέπει την προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ σε κατάλληλους ψυκτικούς θαλάμους, πριν αυτά οδηγηθούν για επεξεργασία στους κλιβάνους αποστείρωσης.

β) τα απόβλητα θα τοποθετούνται σε δεύτερο υποδοχέα του ίδιου χρώματος με τον αρχικό υποδοχέα, πλήρους στεγανότητας, για να αποτρέπονται τυχόν διαφυγές υγρών, όπως προβλέπεται από την διαπεριφερειακή άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ της εταιρείας μας, η οποία αναφέρει ρητώς ότι η εταιρεία μας υποχρεούται να μεταφέρει τα ΕΑΥΜ σε συσκευασίες UN , κατάλληλες για τα είδη των μεταφερόμενων αποβλήτων.

γ) θα συνυπολογίζει στο μέγιστο χρόνο της προσωρινής αποθήκευσης αθροιστικά και το χρόνο προσωρινής αποθήκευσης εντός της Υγειονομικής Μονάδας, όπως προβλέπεται στην διαπεριφερειακή άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ της εταιρείας μας, και στην ΚΥΑ οικ. 146163. Συγκεκριμένα, ο συνολικός χρόνος αποθήκευσης των ΕΑΑΜ (από την παραγωγή μέχρι την επεξεργασία τους στον αποδέκτη) θα είναι εντός των ορίων που προβλέπονται στα κεφ. 3.1.3 και 3.2 του παραρτήματος Ι της ΚΥΑ οικ.146163/2012, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.»

2. Για την απόδειξη των ανωτέρω δηλωθέντων, σύμφωνα με τον επίμαχο όρο της διακήρυξης, προσκομίσαμε και παραπέμψαμε στα ακόλουθα έγγραφα: α) Την ΑΕΠΟ 182992/2017 ΑΕΠΟ της εταιρείας «...» (μονάδα επεξεργασίας) με αρ. δικ/κού 2.10α) με βάση την οποία επιτρέπεται η προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ σε κατάλληλους ψυκτικούς θαλάμους (βλ. σελ. 8), «Το κτίριο θα περιλαμβάνει τα παρακάτω επιμέρους τμήματα: [...] Προσωρινής Αποθήκευσης: Ψυκτικοί θάλαμοι για την προσωρινή αποθήκευση των αποβλήτων ΕΑΑΜ»

β) Την με αρ. οικ.36743/1796/2017 άδεια συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων της εταιρείας μας

Αριθμός απόφασης: 871/2021

(δικαιολογητικό 2.2), στην οποία περιλαμβάνεται η εξής πρόβλεψη (B4, σελ. 7):

«I. Να μεταφέρει τα ΕΑΥΜ σε συσκευασίες UN, κατάλληλες για τα είδη των μεταφερόμενων αποβλήτων, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη θεωρημένη μελέτη.

Εάν υπάρχει η ανάγκη σύστασης μικτού φορτίου, το οποίο να αποτελείται από απόβλητα που δεν ανήκουν στην ίδια κλάση UN, να ακολουθούνται τα προβλεπόμενα από τους Διεθνείς Κανονισμούς μεταφοράς για τον διαχωρισμό των διαφόρων κλάσεων.

II. Κατά την οδική μεταφορά των αποβλήτων, να ακολουθεί τα βέλτιστα δυνατά δρομολόγια, π.χ. να αποφεύγονται οι μεταφορές σε ώρες κυκλοφοριακής αιχμής ή υπό αντίξοες καιρικές συνθήκες ή μέσω πυκνοκατοικημένων περιοχών.

III. Μέχρι την παράδοση των αποβλήτων στους προβλεπόμενους αποδέκτες να μην προβαίνει σε ενδιάμεση αποθήκευσή τους. Για την εξυπηρέτηση της συλλογής των αποβλήτων επιτρέπεται η στάση των μέσων μεταφοράς στους χώρους των παραγωγών ή κατόχων υπό την ευθύνη της εταιρίας και εφόσον ή συγκεκριμένη ενέργεια δεν αντίκειται στους περιβαλλοντικούς όρους και στις απαιτήσεις ασφάλειας των ανωτέρω εγκαταστάσεων, καθώς και στους χώρους που έχει μισθώσει η εταιρία για το σκοπό αυτό και αναφέρεται στη θεωρημένη μελέτη της, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας ADR, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα:

- εφόσον στα απόβλητα περιλαμβάνονται ΕΑΑΜ και ΜΕΑ, το ανωτέρω χρονικό διάστημα πρέπει να ελαχιστοποιείται κατά το δυνατόν και σε κάθε περίπτωση ο συνολικός χρόνος αποθήκευσης των αποβλήτων (από την παραγωγή μέχρι την επεξεργασία τους στον αποδέκτη) να είναι εντός των ορίων που προβλέπονται στα κεφ. 3.1.3 και 3.2 του παραρτήματος I της ΚΥΑ οικ.146163/2012, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει,

- εφόσον πρόκειται μόνο για ΑΕΑ, το ανωτέρω χρονικό διάστημα πρέπει να μην υπερβαίνει τις 48 ώρες.

Συνεπώς, μέχρι την παράδοση των ΕΑΑΜ προς επεξεργασία και εφόσον είναι απαραίτητη η στάση, πρέπει να τηρούνται τα όρια που

Αριθμός απόφασης: 871/2021

προβλέπονται στα κεφ. 3.1.3 και 3.2 του παραρτήματος I της ΚΥΑ οικ.146163/2012. Η παράγραφος 3.1.3 της εν λόγω ΚΥΑ θέτει δύο χρονικά όρια ως προς την παραμονή:

«Η αποθήκευση των αποβλήτων θα πρέπει να γίνεται σε θερμοκρασία ≤ 5 °C , εντός της εγκατάστασης της ΥΜ και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) ημερών. Σε περίπτωση που η θερμοκρασία του ψυκτικού θαλάμου είναι μικρότερη των 0 °C , ο χρόνος παραμονής των ΕΑΥΜ μπορεί να επεκταθεί σε 30 ημέρες από την ημερομηνία παραγωγής τους και για ποσότητες ΕΑΥΜ μικρότερες των 500 λίτρων.»

Η μη τήρηση συνεπώς των ανωτέρω ορίων όχι μόνο δεν προκύπτει από κάποιο κατατεθειμένο έγγραφο αλλά αντιθέτως, οι συγκεκριμένες απαιτήσεις έχουν ρητώς περιληφθεί στην άδειά μας, ενώ περαιτέρω δηλώσαμε ρητά ότι θα τα τηρούμε στην Δήλωση Περιβαλλοντικών Αδειοδοτήσεων (2.12) που καταθέσαμε στην αναθέτουσα.

3. Επιπλέον, προσκομίσαμε, με αρ. δικ/κού 2.15, τις εγκρίσεις καταλληλότητας των ψυκτικών θαλάμων κατά ΑΤΡ των δύο φορητών μας με αρ. κυκλοφορίας «...»και «...», από το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο.

4. Τέλος, η διαδικασία που διασφαλίζουμε και περιγράφεται στην προσφορά μας, βρίσκεται και σε απόλυτη συμμόρφωση με την οδηγία ADR (παρ. 8.4.1, σελ. 32489 της ΚΥΑ οικ. Γ5/48222/2474/2019) όπου ορίζονται οι προϋποθέσεις ασφαλούς μεταφοράς επικίνδυνων εμπορευμάτων, η στάθμευση οχημάτων που μεταφέρουν επικίνδυνα εμπορεύματα μπορεί να γίνει είτε εφόσον τα οχήματα επιβλέπονται είτε χωρίς επίβλεψη, σε ασφαλή σταθμό ή σε ασφαλείς εργοστασιακές εγκαταστάσεις.

Εάν τέτοιες εγκαταστάσεις δεν είναι διαθέσιμες, το όχημα, αφού ασφαλιστεί κατάλληλα, μπορεί να σταθμεύσει σε απομονωμένη θέση ως εξής:

α) Ένα όχημα σταθμεύει επιβλεπόμενο από φύλακα που έχει ενημερωθεί για την φύση του φορτίου και για το πού βρίσκεται ο οδηγός

β) Ένα δημόσιο ή ιδιωτικό όχημα σταθμεύει όπου το όχημα δεν είναι πιθανό να πάθει φθορά από άλλα οχήματα

γ) Σε κατάλληλο ανοιχτό χώρο μακριά από δημόσιες λεωφόρους και από κατοικίες, όπου συνήθως δεν περνάει ή δεν συγκεντρώνεται κοινό.

Οι εγκαταστάσεις στάθμευσης που επιτρέπονται στο (β) χρησιμοποιούνται αν εκείνες που περιγράφονται στο (α) δεν είναι διαθέσιμες, κι εκείνες που περιγράφονται στο (γ) χρησιμοποιούνται μόνο αν οι εγκαταστάσεις που περιγράφονται στο (α) και στο (β) δεν είναι διαθέσιμες.

Επομένως, όταν είναι απαραίτητη η στάθμευση των οχημάτων της εταιρείας κατά τη μεταφορά των ΕΑΥΜ, λόγω διανυκτέρευσης ή άλλων συνθηκών μεταφοράς και ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της μεταφοράς ΕΑΥΜ από περιοχές που βρίσκονται σε μεγάλη χιλιομετρική απόσταση από την μονάδα παράδοσης, η στάθμευση των οχημάτων θα γίνεται βάσει των ανωτέρω προδιαγραφών.

Η πραγματοποίηση στάσης σε κατάλληλο χώρο είναι σύμφωνη με την άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ της εταιρείας μας, που έχει κατατεθεί στον φάκελο της προσφοράς μας (δικαιολογητικό 2.2, σελ. 7). Κατά την διάρκεια της στάσης του οχήματος και της μεταφοράς προς την Μονάδα Επεξεργασίας, ο ψυκτικός θάλαμος του οχήματος θα είναι σε λειτουργία.

3. Προκύπτει εναργώς ότι η εταιρεία μας διαθέτει όλες τις απαραίτητες περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις (άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ, ΑΕΠΟ Μονάδας Αποστείρωσης και Εκθέσεις Ελέγχου κατά ΑΤΡ των ψυκτικών θαλάμων) για την εκτέλεση του προκηρυσσόμενου έργου, αδειοδοτήσεις, που σημειωτέον, έχουν κατατεθεί σε δεκάδες διαγωνιστικές διαδικασίες δημόσιων νοσοκομείων, με το αυτό αντικείμενο, και ουδέποτε κρίθηκαν τρόπον τινά ανεπαρκείς, και ως εκ τούτου μη νόμιμα τεθήκαμε εκτός της προκείμενης διαδικασίας για δήθεν, αόριστες πάντως, ελλείψεις αυτών.

III. Ως προς την αποδοχή της τεχνικής προσφοράς της εταιρείας «...»

Έτι επικουρικότερα, ήτοι σε περίπτωση που δεν γίνουν δεκτά τα υπό Δ.Ι και Δ.ΙΙ εκτεθέντα, επαγόμεστε τα εξής:

i. Μη συμμόρφωση με τον όρο με αρ. 6 και 15 των Τεχνικών Προδιαγραφών (σελ. 50-51) της διακήρυξης

Η διακήρυξη του διαγωνισμού ορίζει στο Παράρτημα ΙΙ «Τεχνικές Προδιαγραφές Ειδών», και συγκεκριμένα στο Κεφάλαιο «Ελάχιστες Τεχνικές και Περιβαλλοντικές Απαιτήσεις Σταθερών Εγκαταστάσεων Αποστείρωσης», στην παρ. 6 της σελ. 50, ότι: «6. Ο ανάδοχος θα πρέπει να διενεργεί

Αριθμός απόφασης: 871/2021

δειγματοληψίες και έλεγχο για την αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης. Το πρότυπο ελέγχου που θα ακολουθείται είναι το ΕΛΟΤ ISO 11138.01.»

Επίσης, στο ίδιο κεφάλαιο, στην παρ. 15, σελ. 51 των Τεχνικών Προδιαγραφών ορίζεται ότι:

«15. Η αποτελεσματικότητα της εγκατάστασης και της διαδικασίας αποστείρωσης κατά τη διάρκεια της τακτικής διαχείρισης, θα πρέπει να επαληθεύονται με δειγματοληψίες και έλεγχο. Το πρότυπο ελέγχου που θα ακολουθείται είναι το ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01. Αν η αποστείρωση δεν είναι αποτελεσματική ο ανάδοχος θα πρέπει να επαναλαμβάνει τη διαδικασία έως ότου επιτευχθεί η αποτελεσματική επεξεργασία των αποβλήτων.»

Για την πλήρωση του εν λόγω όρου η εταιρεία «...» υπέβαλε στον ηλεκτρονικό φάκελο «δικαιολογητικών συμμετοχής - τεχνικής προσφοράς» της και παρέπεμψε σχετικώς στο Φύλλο Συμμόρφωσής της (δικ/κό 00.ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, σελ. 17) στο με αύξοντα αριθμό 23 «Πιστοποιητικό για τους βιολογικούς δείκτες ΕΛΟΤ 11138.06», το οποίο αποτελεί το πιστοποιητικό συμμόρφωσης των βιολογικών δεικτών «EZ TEST – Smart Read» με το πρότυπο ΕΛΟΤ 11138. Πλην όμως, το συγκεκριμένο πιστοποιητικό των βιολογικών δεικτών αναφέρει ημερομηνία παραγωγής 01.08.2011 και ημερομηνία λήξης 24 μήνες από την ημερομηνία παραγωγής, δηλαδή την 01.08.2013. Συνεπώς, η ημερομηνία λήξης του πιστοποιητικού έχει παρέλθει.

Συνεπώς, η εταιρεία «...» δεν πληροί τις απαιτήσεις συμμόρφωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ 11138, όπως απαιτείται από την διακήρυξη και από την κείμενη νομοθεσία (ΚΥΑ οικ.146163/2012 Παρ/μα Ι, παρ. 4.3.1). Για τους λόγους αυτούς, έπρεπε η προσφορά της να απορριφθεί από την αναθέτουσα.

II. Μη συμμόρφωση με τους όρους 12 & 17 των Τεχνικών Προδιαγραφών (σελ. 51)

Στο Παράρτημα II «Τεχνικές Προδιαγραφές Ειδών», Κεφάλαιο «Ελάχιστες Τεχνικές και Περιβαλλοντικές Απαιτήσεις Σταθερών Εγκαταστάσεων Αποστείρωσης», παρ. 12 & 17, σελ. 51 ορίζεται ότι:

«12. Ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης αποστείρωσης θα πρέπει να πραγματοποιεί ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού.»

«17. Ο ανάδοχος να ζυγίζει και να καταγράφει την προς αποστείρωση ποσότητα ΕΑΑΜ παρουσία Επιτροπής της Υγειονομικής Μονάδας. Επιπλέον να αποδεικνύει τον ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού του.»

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, απαιτείτο από την Διακήρυξη η υποβολή εγγράφων που να αποδεικνύουν τον ετήσιο έλεγχο (διακρίβωση) των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού, τόσο για τον ανάδοχο (συλλογή και μεταφορά), όσο και για την Μονάδα Αποστείρωσης.

Για την πλήρωση του εν λόγω όρου, η εταιρεία «...» έχει υποβάλει και παρέπεμψε σχετικώς στο Φύλλο Συμμόρφωσής της (δικ/κό 00.ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, σελ. 18) τα έγγραφα με α/α 36.1 και 36.2 «Πιστοποιητικά Διακρίβωσης θερμομέτρων και μανομέτρων & λοιπού καταγραφικού». Όσον αφορά όμως το έγγραφο διακρίβωσης θερμομέτρων και μανομέτρων, η διακρίβωση έχει γίνει εσωτερικά, εντός του εργοστασίου της εταιρείας από τον υπεύθυνο χημικό μηχανικό και χωρίς η όλη διαδικασία να πληροί τις απαιτήσεις του προτύπου ISO 17025. Εν αντιθέσει, η εταιρεία μας προσκόμισε αντίστοιχα τα με αρ. 2.19 και 2.20 δικαιολογητικά, από τα οποία αποδεικνύεται ο έλεγχος του σχετικού εξοπλισμού από ανεξάρτητο εργαστήριο του εξωτερικού και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο ISO 17025 (βλ. μνεία στο τέλος¹ της πρώτης σελίδας των εν λόγω εγγράφων).

Ανακεφαλαιώνοντας, η προσβαλλόμενη πάσχει πολλαπλώς, καθώς, α) παραβίασε τους όρους της διακήρυξης καθώς έλαβε υπόψην της αποδεικτικά της εταιρείας μας που δεν ήταν προσκομιστέα και προχώρησε επί τη βάση αυτών στην απόρριψη της προσφοράς μας, β) παραβίασε ευθέως της αρχές της διαφάνειας, ισότητας και αμεροληψίας καθώς δεν έπραξε το ίδιο σε σχέση με την προσφορά της συνδιαγωνιζόμενης, όπως προκύπτει από την απάντησή της στο άτυπο Υπόμνημά μας

γ) έκρινε σε κάθε περίπτωση εσφαλμένα τα αποδεικτικά που είχε στην διάθεσή της.

Πρέπει λοιπόν να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας τόσο κατά το μέρος που απορρίπτει την τεχνική προσφορά μας όσο και κατά το μέρος που κάνει δεκτή την προσφορά της συνδιαγωνιζόμενης.»

9. Επειδή, η αναθέτουσα υποστηρίζει συναφώς τα εξής «[.]1) Με βάση την προκήρυξη και την απαίτηση που αφορά τον απαραίτητο για τα οχήματα μεταφοράς των EAAM κωδικό ADR 3291/6.2 η εταιρεία «...» ισχυρίζεται ότι πρόκειται για τυπογραφικό λάθος στο πιστοποιητικό που μας προσκόμισε για το όχημα «...» με κωδικό ADR 3291/6.1. Για την απόδειξη αυτού, η εταιρεία προσκομίζει νέο πιστοποιητικό όπου αναγράφεται ορθά ο κωδικός. Όμως με την προσφορά της κατέθεσε αυτό το οποίο λαμβάνει υπόψη η επιτροπή αξιολόγησης.

2) Το πιστοποιητικό για την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 που αφορά τον εξοπλισμό αποστείρωσης του 1^{ου} κλιβάνου (οίκου GIEN) που διαθέτει η εταιρεία, είναι από την ίδια την εταιρεία κατασκευής του κλιβάνου και όχι από ανεξάρτητο οργανισμό αξιολόγησης. Οι φορείς που κάνουν την αξιολόγηση για την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ είναι συνήθως ανεξάρτητοι οργανισμοί. Η τυποποίηση στηρίζεται στη λειτουργία Τεχνικών Επιτροπών, τα μέλη των οποίων είναι εμπειρογνώμονες εκπρόσωποι σχετικών με το αντικείμενο φορέων (π.χ δημόσια διοίκηση, κλαδικοί φορείς, πανεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα κλπ). Η τήρηση των προτύπων ΕΛΟΤ είναι ένας εξωτερικός ποιοτικός έλεγχος και όχι ο έλεγχος που γίνεται από την εταιρεία κατασκευής του εξοπλισμού αποστείρωσης (κλιβάνου) για την καλή λειτουργία αυτού ή όχι.

3) Η εταιρεία «...» βεβαιώνει ότι διαθέτει όλες τις απαραίτητες άδειες καταλληλότητας των ψυκτικών θαλάμων κατά ΑΟII των δυο φορτηγών που θα μεταφέρουν τα EAAM και τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις για τη συλλογή, μεταφορά και αποστείρωση τους.

Από τον έλεγχο των δικαιολογητικών που προσκόμισε η εταιρεία δεν αποδεικνύεται ότι κατέχει τις προβλεπόμενες από τη διακήρυξη περιβαλλοντικές άδειες.»

10. Επειδή, με την παρέμβασή της η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει τα εξής « [.]Α. Ως προς την υποτιθέμενη παράβαση των αρχών του ίσου μέτρου κρίσης, της διαφάνειας και της αμεροληψίας και την υποτιθέμενη αοριστία της προσβαλλόμενης πράξης

6. Όλα όσα αναφέρονται στο πλαίσιο του σχετικού λόγου της υπό κρίση προσφυγής είναι προδήλως αβάσιμα και παραπλανητικά.

7. Καταρχάς, η προσφεύγουσα προδήλως αβασίμως επικαλείται παράβαση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης επειδή τάχα η Αναθέτουσα Αρχή δεν προέβη σε απόρριψη της προσφοράς της εταιρίας μας για (υποτιθέμενη) πλημμέλεια που έθεσε υπόψη της τελευταίας με το από 29.09.2020 (άτυπο) υπόμνημά της. Τούτο δε, διότι, όπως παγίως γίνεται δεκτό (βλ., όλως ενδεικτικώς, ΑΕΠΠ 702/2019, σκ. 34), χωρεί εφαρμογή του ίσου μέτρου κρίσεως, εφόσον προβάλλει παραδεκτώς η προσφεύγουσα ότι προσφορά έτερου συμμετέχοντος έγινε δεκτή παρόλο που παρουσίαζε τα αυτά ακριβώς προβλήματα με την προσφορά της ίδιας. Κρίσιμο, περαιτέρω, είναι εάν χώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν το ίδιο, εν γένει, ζήτημα. Σε κάθε περίπτωση, ο σχετικός λόγος πρέπει να είναι ο ίδιος και όχι ανάλογος ή παρόμοιος.

8. Ενόψει των παραπάνω, καθίσταται σαφές ότι ουδόλως τίθεται ζήτημα παράβασης της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης. Ειδικότερα, η προσφορά της προσφεύγουσας απορρίφθηκε (ορθώς) από την Αναθέτουσα Αρχή λόγω υποβολής πλημμελούς πιστοποιητικού ADR για ένα από τα οχήματα μεταφοράς και πλημμελούς πιστοποιητικού περί τήρησης του προτύπου ΕΛΟΤ 12740/00, καθώς και λόγω ελλείψεων των απαιτούμενων περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσφορά της εταιρίας μας είναι απορριπτέα (quod non), επειδή έχει παρέλθει η ημερομηνία λήξης του (ως εκ περισσού) υποβληθέντος πιστοποιητικού αναφορικά με τους χρησιμοποιούμενους βιολογικούς δείκτες και την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01 (βλ. το με αρ. 23 υποβληθέν δικαιολογητικό της προσφοράς μας) και επειδή ο ετήσιος έλεγχος των θερμομέτρων και μανομέτρων της εταιρίας μας έγινε από χημικό μηχανικό της εταιρίας μας και δήθεν κατά παράβαση των απαιτήσεων του προτύπου ISO 17025. Με άλλα λόγια, οι λόγοι για τους οποίους (ορθώς) αποκλείστηκε η προσφεύγουσα αφορούν διαφορετικές Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης από εκείνες τις οποίες αφορούν οι πλημμέλειες τις οποίες - ανεπιτυχώς- αποδίδει στην προσφορά μας.

9. Συνεπώς, δεν συντρέχουν οι ίδιες πραγματικές και νομικές συνθήκες και, επομένως, εξ ορισμού δεν τίθεται ζήτημα παράβασης της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης, όπως αβάσιμα προβάλλει η προσφεύγουσα.

10. Σε κάθε περίπτωση, ο ισχυρισμός αυτός, καθώς και ο ισχυρισμός περί παράβασης των αρχών της διαφάνειας και της αμεροληψίας είναι απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος και παραπλανητικός. Διότι, παρά τα όσα περί του αντιθέτου προβάλλει η προσφεύγουσα, η προσφορά της απορρίφθηκε λόγω πλημμελειών δικαιολογητικών που υποβλήθηκαν με την προσφορά της και τα οποία έπρεπε πράγματι να προσκομιστούν στο στάδιο υποβολής των προσφορών. Αντιθέτως, όπως ορθώς αναφέρεται στην απάντηση της Αναθέτουσας Αρχής που αναρτήθηκε στο ΕΣΗΔΗΣ στις 15.12.2020 σε απάντηση του ως άνω από 29.09.2020 (άτυπου) υπομνήματος της προσφεύγουσας, η υποβολή πιστοποιητικού αναφορικά με τους χρησιμοποιούμενους βιολογικούς δείκτες και την τήρηση του προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01 δεν απαιτείται (σε κανένα στάδιο) από τη Διακήρυξη (βλ. και παρακάτω, σημεία 46 επ.). Κατά τούτο, το πιστοποιητικό με τίτλο «23. Πιστοποιητικό για τους βιολογικούς δείκτες ΕΛΟΤ 1113806» υποβλήθηκε ως εκ περισσού από την εταιρία μας και, συνεπώς, δεν ελήφθη υπόψη για την αξιολόγηση της προσφοράς μας.

11. Στο σημείο δε αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σύμφωνα με τον οποίο η απόρριψη της προσφοράς της έλαβε χώρα για πλημμέλειες που «...προέκυπταν επίσης από μη προσκομιστέα με την προσφορά έγγραφα...», πέραν από παντελώς αόριστος, αναιρείται πλήρως από όσα αναφέρονται στην υπό κρίση προσφυγή.

12. Πιο συγκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 2.4.3.2 της Διακήρυξης, το οποίο η ίδια η προσφεύγουσα επικαλείται, «.[η] τεχνική προφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο "Απαιτήσεις- Τεχνικές Προδιαγραφές" του Παραρτήματος II & IV της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πως οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται.

Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων ειδών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω

Παράρτημα [...] Μέσα στον (υπο) φάκελο με την ένδειξη «Δικαιολογητικά Συμμετοχής- Τεχνική προσφορά» τοποθετούνται: [...] Η τεχνική προσφορά του υποψηφίου αναδόχου, στην οποία απαραίτητα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται το φύλλο συμμόρφωσης του Παραρτήματος IV και όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις τεχνικές προδιαγραφές του Παραρτήματος II της παρούσας διακήρυξης...» (η έμφαση δική μας). Όπως, δηλαδή, η ίδια η προσφεύγουσα αναφέρει στην υπό κρίση προσφυγή (βλ. σημείο 2, σελ. 13), «...σύμφωνα με την προκείμενη διακήρυξη, τα απαιτούμενα κατά την υποβολή της προσφοράς έγγραφα, ήταν [...] β) η Τεχνική Προσφορά όπως ορίζεται στο αρ. 2.4.3.2. ήτοι το Φύλλο Συμμόρφωσης του Παραρτήματος IV καθώς και «τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις Τεχνικές Προδιαγραφές του Παραρτήματος II». Συνεπώς, οι συμμετέχοντες όφειλαν να υποβάλουν ταυτοχρόνως με την προσφορά τους, πέραν των ρητώς ζητούμενων δικαιολογητικών των άρθρων 2.4.3.1 και 2.4.3.2. και όσα ζητούνταν ρητώς στο Παράρτημα των Τεχνικών Προδιαγραφών...» (η έμφαση δική μας). Για τον λόγο δε αυτόν είναι προδήλως εσφαλμένος και αντιφατικός ο αμέσως επόμενος ισχυρισμός (βλ. σημείο 2, σελ. 14 της υπό κρίση προσφυγής) σύμφωνα με τον οποίο «... [π]αρέπεται λοιπόν ότι όσα (αποδεικτικά είτε των Κριτηρίων Επιλογής είτε των Τεχνικών Προδιαγραφών) έγγραφα, πέραν των ανωτέρω, συμπεριλήφθηκαν από τους συμμετέχοντες, στον φάκελο της προσφοράς τους, δεν όφειλαν να τα προσκομίσουν κατά το χρόνο της υποβολής της προσφοράς (βλ. και ΑΕΠΠ 1421/2019)...». Διότι, από την παραπάνω διάταξη της Διακήρυξης προκύπτει σαφώς ότι όλα τα δικαιολογητικά που τυχόν απαιτούνται προς απόδειξη της πλήρωσης των Τεχνικών Προδιαγραφών του Παραρτήματος II έπρεπε να συμπεριληφθούν στον φάκελο της τεχνικής προσφοράς των διαγωνιζομένων.

13. Εν προκειμένω, τα πιστοποιητικά για πλημμέλειες των οποίων (ορθώς) απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας υποβλήθηκαν προς απόδειξη της (υποτιθέμενης) συμμόρφωσης με τις αντίστοιχες Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης, γεγονός που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Συνεπώς, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, τα παραπάνω δικαιολογητικά έπρεπε πράγματι να υποβληθούν με τον φάκελο της τεχνικής προσφοράς και, επομένως, ορθώς ελήφθησαν υπόψη από την Αναθέτουσα

Αρχή. Κατά τούτο, προδήλως αβάσιμα και παραπλανητικά ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι «.η προσβαλλόμενη πάσχει πολλαπλώς, καθώς, α) παραβίασε τους όρους της διακήρυξης καθώς έλαβε υπόψην της αποδεικτικά της εταιρείας μας που δεν ήταν προσκομιστέα και προχώρησε επί τη βάσει αυτών στην απόρριψη της προσφοράς μας, β) παραβίασε ευθέως της αρχές της διαφάνειας, ισότητας και αμεροληψίας καθώς δεν έπραξε το ίδιο σε σχέση με την προσφορά της συνδιαγωνιζόμενης, όπως προκύπτει από την απάντησή της στο άτυπο Υπόμνημά μας.».

14. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί αοριστίας του τρίτου λόγου απόρριψης της προσφοράς της λόγω έλλειψης των απαραίτητων περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων είναι ομοίως αβάσιμος και προσχηματικός.

15. Από την ανάγνωση της σχετικής αιτιολογίας που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι η αποδιδόμενη πλημμέλεια αφορά τις αδειοδοτήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα αναφορικά με την προσωρινή αποθήκευση των αμιγώς μολυσματικών επικίνδυνων αποβλήτων (στο εξής: «EAAM») εκτός των υγειονομικών μονάδων (βλ. και παρακάτω, σημεία 36 επ.). Και τούτο, διότι αμέσως μετά την αναφορά της Προδιαγραφής της Διακήρυξης σύμφωνα με την οποία «.[ο] ανάδοχος πρέπει να διαθέτει τις σχετικές περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, (οι οποίες θα πρέπει να κατατεθούν με την προσφορά του), ώστε μέχρι την παράδοση των αποβλήτων για επεξεργασία, α) να εκτελεί προσωρινή αποθήκευση των EAAM εκτός των Υγειονομικών Μονάδων, β) να φροντίζει ώστε τα απόβλητα να τοποθετούνται σε δεύτερο υποδοχέα του ίδιου χρώματος με τον αρχικό υποδοχέα, πλήρους στεγανότητας, για να αποτρέπονται τυχόν διαφυγές υγρών και γ) να υπολογίζει στο μέγιστο χρόνο της προσωρινής αποθήκευσης αθροιστικά και το χρόνο προσωρινής αποθήκευσης εντός της Υγειονομικής Μονάδας...» παρατίθεται η επόμενη Προδιαγραφή κατά την οποία «...[η] προσωρινή αποθήκευση των EAAM θα πρέπει να γίνεται σε ψυκτικούς θαλάμους κατάλληλων προδιαγραφών σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012...». Εξάλλου, η προσφεύγουσα προφανώς αντιλαμβάνεται το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι

«αισθάνθηκε» την ανάγκη να αναφερθεί ειδικά στην περίπτωση της προσωρινής αποθήκευσης των ΕΑΑΜ εκτός των υγειονομικών μονάδων.

16. Συναφώς, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ρητώς σε αμφότερες τις παραπάνω Προδιαγραφές της Διακήρυξης, αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι «.η αναφορά στην ΚΥΑ 146163/2012, ουδόλως προκύπτει από την παρατεθείσα απαίτηση της διακήρυξης. Η απαίτηση της διακήρυξης δεν είναι να συμμορφώνονται οι θάλαμοι με την εν λόγω ΚΥΑ (οι οποίοι συμμορφώνονται απολύτως), αλλά διαφορετικές και συγκεκριμένες απαιτήσεις, τις οποίες δηλώσαμε στο φύλλο συμμόρφωσής μας ότι πληρούμε (δικαιολογητικό 2.5 ΦΥΛΛΟ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ signed). Η επαγωγή που επιχειρεί η αναθέτουσα είναι ως εκ τούτου αυθαίρετη και πάντως αόριστη.».

17. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής είναι καθόλα ορθή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως προδήλως αβάσιμα και παραπλανητικά.

Β. Ως προς τους επιμέρους λόγους που αφορούν την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας

18. Σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 2.4.3.2 της Διακήρυξης, «.[η] τεχνική προφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο "Απαιτήσεις- Τεχνικές Προδιαγραφές" του Παραρτήματος II & IV της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πως οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων ειδών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα [...] Μέσα στον (υπο) φάκελο με την ένδειξη «Δικαιολογητικά Συμμετοχής- Τεχνική προσφορά» τοποθετούνται: [...] Η τεχνική προσφορά του υποψηφίου αναδόχου, στην οποία απαραίτητα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται το φύλλο συμμόρφωσης του Παραρτήματος IV και όλα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις τεχνικές προδιαγραφές του Παραρτήματος II της παρούσας διακήρυξης...» (...).

19. Συναφώς, σύμφωνα με το άρθρο 2.4.6 της Διακήρυξης «.[η] αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης

των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς) [...] β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης [...] θ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης...».

20. Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι η τήρηση όλων των κανόνων που έχουν τεθεί στα επιμέρους άρθρα της Διακήρυξης στα οποία παραπέμπει το άρθρο 2.4.6 αυτής, συμπεριλαμβανομένου και του άρθρου 2.4.3.2 αυτής (και, συνεπώς, του Παραρτήματος II της Διακήρυξης («ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ»), στο οποίο το άρθρο αυτό παραπέμπει), έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού της προσφοράς. Τούτο σημαίνει ότι προσφορά η οποία υποβάλλεται χωρίς να τηρούνται κατά γράμμα οι κανόνες των παραπάνω επιμέρους άρθρων της Διακήρυξης είναι απορριπτέα, ως απαράδεκτη (βλ. *ad hoc*, ως προς το ζήτημα αυτό, ΣτΕ 1573/2019, σκ. 6. Βλ., επίσης, ΣτΕ ΕΑ 58/2019, σκ. 8, σύμφωνα με την οποία «...κατά την έννοια των ως άνω όρων της Διακήρυξης, και ιδιαιτέρως εν όψει του ότι στην παράγραφο 2.4.6 αυτής προβλέπεται ρητώς ότι απορρίπτεται σε κάθε περίπτωση προσφορά, η οποία δεν έχει το περιεχόμενο που ορίζεται, μεταξύ άλλων, στην παράγραφο 2.4.4 αυτής, η προβλεπόμενη στην τελευταία αυτή παράγραφο απαίτηση [...] τίθεται επί ποινή απαραδέκτου αυτής...»).

21. Ενόψει των παραπάνω, θα πρέπει να αναφερθούν τα ακόλουθα ως προς τους επιμέρους λόγους της υπό κρίση προσφυγής που αφορούν την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας.

α. Ως προς τον πρώτο λόγο που αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας

22. Σύμφωνα με τις Τεχνικές Προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα II της Διακήρυξης (βλ. σελ. 49) «.[η] ανάδοχος εταιρεία πρέπει να έχει ιδιότητα φορτηγά εγκεκριμένα για τον σκοπό αυτό και οι οδηγοί να έχουν πιστοποιητικό επαγγελματικής κατάρτισης για την μεταφορά των επικίνδυνων εμπορευμάτων (EAYM) κατά ADR.

Παράλληλα να κατατίθεται και έκθεση ελέγχου κατά ATP...».

23. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, όπως ορθώς έκρινε η Αναθέτουσα Αρχή, το ένα εκ των δύο οχημάτων που διαθέτει η προσφεύγουσα (με αριθμό κυκλοφορίας «...») δεν είναι κατάλληλο για τη μεταφορά EAAM. Στην υποβληθείσα εκ μέρους της προσφεύγουσας έκθεση ελέγχου οχήματος μεταφοράς ιατρικών αποβλήτων για το παραπάνω όχημα (βλ. το δικαιολογητικό «2.14. ADR «...»») και, συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο 5 («ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΥΛΕΣ») δεν συμπεριλαμβάνεται η κατηγορία αποβλήτων 3291/6.2, στην οποία εντάσσονται τα EAAM, αλλά η (ανύπαρκτη) κατηγορία 3291/6.1. Συνεπώς, εφόσον το εν λόγω όχημα δεν είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό έγκρισης ADR για τη μεταφορά EAAM, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης και της κείμενης νομοθεσίας, δεν προκύπτει ότι είναι κατάλληλο για τη μεταφορά της συγκεκριμένης κατηγορίας αποβλήτων. Κατά τούτο, ορθώς κρίθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή ότι η προσφορά της προσφεύγουσας δεν πληροί τους όρους της Διακήρυξης.

24. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η αναγραφή της (ανύπαρκτης) κατηγορίας αποβλήτων 3291/6.1 οφείλεται σε πρόδηλο τυπογραφικό σφάλμα, είναι προδήλως αβάσιμος, επιχειρεί δε να καλύψει την πλημμέλεια της προσφοράς της. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη με αρ. οικ. Γ5/48222/2474/21.06.2019 ΚΥΑ [(ΦΕΚ Β' 2755), σελ. 32768], η κλάση 6.1 αφορά τοξικές ουσίες, ενώ η κλάση 6.2 αφορά μολυσματικές ουσίες (βλ. σελ. 32784). Συναφώς, από το υποβληθέν πιστοποιητικό ουδόλως προκύπτει εάν το επίμαχο όχημα έχει πιστοποίηση για μεταφορά μολυσματικών αποβλήτων (UN 3291/6.2) ή για μεταφορά τοξικών αποβλήτων (UN 3290/6.1). Διότι, το τυπογραφικό σφάλμα που επικαλείται η προσφεύγουσα θα μπορούσε να μην αφορά την κλάση [6.1 αντί του (δήθεν) ορθού 6.2], αλλά τον αριθμό UN της μεταφερόμενης ουσίας (3291 αντί, λ.χ., του ορθού 3290) και, επομένως, το εν λόγω πιστοποιητικό να αναφέρεται σε τοξικά απόβλητα (UN 3290/6.1).

Άλλωστε, η αναγραφή της (ανύπαρκτης) κατηγορίας 3291/6.1 θα μπορούσε επίσης να σημαίνει ότι το εν λόγω όχημα δεν διαθέτει πιστοποίηση για τη μεταφορά καμίας από τις δύο παραπάνω κατηγορίες αποβλήτων, δεδομένου ότι δεν υπάρχει αντιστοίχιση μεταξύ του αριθμού UN και της κλάσης, όπως αναφέρει η ίδια η προσφεύγουσα. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι η αναγραφή, στο υποβληθέν πιστοποιητικό, της ονομασίας «ΝΟΣΟΚΟΜ[Ε]ΙΑΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΑ Ε.Α.Ο.» δίπλα από την (ανύπαρκτη) κατηγορία 3291/6.1 ουδεμία επιρροή ασκεί. Όπως προκύπτει από την ως άνω με αρ. οικ. Γ5/48222/2474/21.06.2019 ΚΥΑ [(ΦΕΚ Β' 2755) βλ., ενδεικτικώς, σελ. 31670], η παραπάνω ονομασία δεν ταυτίζεται με την προβλεπόμενη στην εν λόγω ΚΥΑ ονομασία του κωδικού UN 3291, ούτε, άλλωστε, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται το αντίθετο (βλ. και σημείο 2, σελ. 18 της υπό κρίση προσφυγής). Εξάλλου, το ότι η σχετική ονομασία δεν είναι κρίσιμη προκύπτει και από το από 22.10.2020 πιστοποιητικό που προσκομίζει απαραδέκτως το πρώτον ενώπιον της Αρχής Σας η προσφεύγουσα (βλ. παρακάτω, σημείο 26), στο κεφάλαιο 5 του οποίου («ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΥΛΕΣ») αναφέρεται αποκλειστικά η κατηγορία «ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ» παρά το γεγονός ότι στις μεταφερόμενες ύλες εντάσσονται και άλλες κατηγορίες αποβλήτων.

25. Από τα παραπάνω προκύπτει, λοιπόν, σαφώς ότι από το πιστοποιητικό που υπέβαλε η προσφεύγουσα για το όχημα με αριθμό κυκλοφορίας «...» δεν προκύπτει εάν μπορεί νομίμως να μεταφέρει ΕΑΑΜ, ιδίως ενόψει του γεγονότος ότι από το ίδιο πιστοποιητικό καθίσταται σαφές ότι αυτό δύναται να μεταφέρει κατά βάση ουσίες που εμπίπτουν στην κλάση 6.1, ήτοι τοξικές ουσίες. Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για προφανές τυπογραφικό σφάλμα εν είδει επουσιώδους πλημμέλειας, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η οποία φέρει την ευθύνη της ορθής σύνταξης της προσφοράς της. Κατ' επέκταση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε ότι η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε τάχα να αντιληφθεί το συγκεκριμένο σφάλμα ούτε ότι όφειλε, σε κάθε περίπτωση, να καλέσει την προσφεύγουσα να παράσχει σχετικές διευκρινίσεις. Και τούτο διότι, υπό καμία εκδοχή, μια αναθέτουσα αρχή δεν επιτρέπεται, υπολαμβάνοντας ότι ενδέχεται ένα υποβληθέν πιστοποιητικό να είναι εσφαλμένο, να ζητεί από έναν

διαγωνιζόμενο να της επιβεβαιώσει μήπως υποβλήθηκε εσφαλμένο πιστοποιητικό. Διαφορετική ερμηνεία οδηγεί στο παράδοξο, αλλά και αντίθετο με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της τυπικότητας, αποτέλεσμα κάθε αναθέτουσα αρχή να έχει το βάρος να ζητεί από τους διαγωνιζόμενους να επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο της προσφοράς τους και, συνεπώς, να διορθώνουν τα λάθη τους. Αλυσιτελώς προβάλλει δε η προσφεύγουσα ότι η Αναθέτουσα Αρχή είχε στη διάθεσή της το αντίστοιχο πιστοποιητικό για το άλλο όχημά της, από το οποίο δήθεν μπορούσε να διαγνώσει το σχετικό σφάλμα, εφόσον πρόκειται για δύο διαφορετικά οχήματα, τα οποία ενδέχεται, βάσει του σχεδιασμού τους, να προορίζονται να μεταφέρουν διαφορετικού είδους ουσίες.

26. Αναφορικά δε με τη βεβαίωση της εταιρίας «...» και το σχετικό από 22.10.2020 πιστοποιητικό για το επίμαχο όχημα που προσκομίζει (απαραδέκτως) το πρώτον ενώπιόν Σας η προσφεύγουσα, επισημαίνεται ότι τα εν λόγω δικαιολογητικά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από την Αρχή Σας, εφόσον προσκομίστηκαν χωρίς η Αναθέτουσα Αρχή να ζητήσει σχετική διευκρίνιση και χωρίς να έχει προβεί σε ουσιαστικό έλεγχο αυτών.

27. Τέλος, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, (βλ. σημεία 11 έως και 13), ο ισχυρισμός ότι δεν υπήρχε υποχρέωση υποβολής του επίμαχου πιστοποιητικού ελέγχου οχήματος μεταφοράς ιατρικών αποβλήτων με τον φάκελο της τεχνικής προσφοράς προσκρούει στο σαφές γράμμα του άρθρου 2.4.3.2 της Διακήρυξης.

28. Ενόψει των παραπάνω, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας από την Αναθέτουσα Αρχή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν.

β. Ως προς τον δεύτερο λόγο που αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας

29. Σύμφωνα με τη με αρ. 2 Τεχνική Προδιαγραφή του Κεφαλαίου «ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗΣ» του Παραρτήματος II της Διακήρυξης απαιτείται «...[ο]ι διαδικασίες αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ)...» (...).

30. Συναφώς, το άρθρο 56, παρ. 1 έως και 2, του Ν. 4412/2016 προβλέπει τα εξής: «.Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να προσκομίζουν έκθεση δοκιμών από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης ή πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τέτοιον οργανισμό ως αποδεικτικό μέσο συμμόρφωσης με απαιτήσεις ή κριτήρια που αναφέρονται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα κριτήρια ανάθεσης ή τους όρους εκτέλεσης της σύμβασης. Αν οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν την υποβολή πιστοποιητικών εκδιδόμενων από συγκεκριμένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οφείλουν να δέχονται επίσης πιστοποιητικά από άλλους ισοδύναμους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης είναι ένας οργανισμός ο οποίος πραγματοποιεί δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων βαθμονομήσεων, δοκιμών, πιστοποίησης και επιθεώρησης και είναι διαπιστευμένος, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. 2. Οι αναθέτουσες αρχές δέχονται και άλλα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, εκτός από αυτά που αναφέρονται στην παρ. 1, όπως τον τεχνικό φάκελο του κατασκευαστή, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν έχει πρόσβαση στα πιστοποιητικά ή στις εκθέσεις δοκιμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή δεν έχει τη δυνατότητα να τα αποκτήσει εντός των σχετικών προθεσμιών, υπό τους όρους ότι για την αδυναμία πρόσβασης δεν ευθύνεται ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας και ότι ο ίδιος αποδεικνύει ότι τα προς παροχή έργα, αγαθά και υπηρεσίες πληρούν τις απαιτήσεις ή τα κριτήρια που ορίζονται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα κριτήρια ανάθεσης ή τους όρους εκτέλεσης της σύμβασης...» (...).

31. Εξάλλου, με τη με αρ. 98/2021 (συμβ.) απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κρίθηκαν τα ακόλουθα: «.Με τις διατάξεις του άρθρου 56 (παρ.1) του ν. 4412/2016, που προεκτέθηκαν, παρέχεται στις αναθέτουσες αρχές η δυνατότητα να απαιτούν από τους διαγωνιζόμενους, για την τεκμηρίωση της συμμόρφωσης των προσφερόμενων από αυτούς ειδών προς τις τεχνικές προδιαγραφές και τα κριτήρια ανάθεσης της διακήρυξης ή τους όρους εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης, την υποβολή πιστοποιητικών ή εκθέσεων δοκιμών, που εκδίδονται από πιστοποιημένους οργανισμούς

αξιολόγησης της συμμόρφωσης, από οργανισμούς, δηλαδή, που έχουν λάβει άδεια για την πραγματοποίηση των προβλεπόμενων, κατά κατηγορία προϊόντων, διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσής τους προς απαιτήσεις της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας. Εξάλλου, δεν είναι επιτρεπτή η, καθ' υποκατάσταση των ζητούμενων πιστοποιητικών, υποβολή άλλων στοιχείων προς απόδειξη της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις της διακήρυξης, εκτός αν συντρέχουν οι εξαιρετικές περιστάσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του ίδιου νόμου, ήτοι αδυναμία πρόσβασης στα ζητούμενα πιστοποιητικά για λόγους που εκφεύγουν της σφαίρας επιρροής του διαγωνιζόμενου, ο οποίος φέρει το βάρος επίκλησης και απόδειξης της συνδρομής τους. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να αποδέχονται στοιχεία που προσκομίζουν οι διαγωνιζόμενοι, όπως ο τεχνικός φάκελος του προϊόντος και η δήλωση συμμόρφωσης του κατασκευαστή, τα οποία χωρίς να αποτελούν ισοδύναμης ισχύος πιστοποιητικά συμμόρφωσης του προϊόντος, συνιστούν «άλλα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα», κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, αντί των ζητούμενων πιστοποιητικών, υπό την προϋπόθεση ότι με αυτά αποδεικνύεται, κατά τρόπο επαληθεύσιμο, η πλήρωση των απαιτήσεων που προβλέπονται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα κριτήρια ανάθεσης και τους όρους εκτέλεσης της οικείας σύμβασης (πρβλ. 1490, 828, 827/2019, Ε.Α. ΣτΕ 159/2019).» [... (σκ. 6)].

32. Ομοίως, με τη με αρ. 19/2019 (συμβ.) απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής έγιναν δεκτά τα εξής: «...Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του ν. 4412/2016, συνάγεται ότι, στις περιπτώσεις που οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν, για την απόδειξη της συμμόρφωσης των προσφερόμενων προϊόντων ή των διαδικασιών παραγωγής τους προς τις απαιτήσεις της εθνικής και ενωσιακής νομοθεσίας, την εκ μέρους των διαγωνιζομένων προσκόμιση πιστοποιητικών συμμόρφωσης, δεν υποχρεούνται (και δεν δικαιούνται) να δέχονται ως στοιχεία για την τεκμηρίωση της συμμορφώσεώς τους δηλώσεις συμμόρφωσης του κατασκευαστή ή άλλου είδους στοιχεία, προκύπτοντα από τον τεχνικό φάκελο του προϊόντος, πέραν των πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από τον κατονομαζόμενο στην οικεία διακήρυξη κοινοποιημένο οργανισμό αξιολόγησης ή άλλους ισοδύναμους με

αυτόν οργανισμούς ή, εφόσον δεν κατονομάζεται τέτοιος οργανισμός, από τον πιστοποιημένο για την πραγματοποίηση των προβλεπόμενων, για τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων, διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσής τους προς τις απαιτήσεις της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας. Κατ' εξαίρεση και μόνον υπό τη σωρευτική συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 56 παρ. 2 του ν. 4412/2012, γεννάται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να δέχεται άλλα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, έννοια στην οποία περιλαμβάνονται οι δηλώσεις συμμόρφωσης του κατασκευαστή και ο τεχνικός φάκελος των παραγόμενων από αυτόν εξαρτημάτων, υπό την προϋπόθεση ότι εκ του περιεχομένου τους τεκμηριώνεται επαρκώς η συμμόρφωση των προσφερόμενων εξαρτημάτων προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 2014/30/ΕΕ και της εθνικής πράξης μεταφοράς της [...] Επειδή, όπως προκύπτει από τον ανωτέρω παρατιθέμενο και κρίσιμο εν προκειμένω όρο της διακήρυξης [...], τον οποίο αποδέχθηκε η αιτούσα με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή της στον επίδικο διαγωνισμό, ο διαγωνιζόμενος πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να καταθέσει αφενός «Δηλώσεις συμμόρφωσης CE για [...]», αφετέρου «Πιστοποιητικά, μόνο για τα [...], κατά τα Ευρωπαϊκά πρότυπα: EN55015:2013+A1:2015 - EN61547:2009 - EN61000-3-3:2013 - EN61000-3-2:2014». Δηλαδή, σαφώς προκύπτει ότι, όσον αφορά τους [...] και τα [...], η αναθέτουσα αρχή αρκείτο στην υποβολή δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ του κατασκευαστή (με την οποία αυτός αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη για την ακρίβεια της δηλώσεώς του), όσον όμως αφορά τα [...] δεν αρκέσθηκε στην υποβολή δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ του κατασκευαστή αλλά, επιπροσθέτως, απαίτησε, επί ποινή αποκλεισμού, και πιστοποιητικό κατά τα εν λόγω Ευρωπαϊκά πρότυπα, τα οποία αφορούν ειδικά τη συμμόρφωση του συγκεκριμένου εξοπλισμού με τις διατάξεις περί «ηλεκτρομαγνητικής συμβατότητας» [...]. Τη δυνατότητα αυτή είχε η αναθέτουσα αρχή βάσει των ανωτέρω διατάξεων των άρθρων 54 και 56 του ν. 4412/2016, εφόσον δε η τελευταία έκανε χρήση της εν λόγω δυνατότητας, απαιτώντας ρητά με τη διακήρυξη πιστοποιητικό συμμορφώσεως με τα εν λόγω πρότυπα, καθίστατο πλέον αναγκαία η παρεμβολή στη διαδικασία αξιολόγησης κοινοποιημένου οργανισμού (του κατονομαζόμενου στην οικεία διακήρυξη ή άλλων ισοδύναμων με αυτόν ή, εφόσον δεν κατονομάζεται τέτοιος οργανισμός, από

τον πιστοποιημένο για την πραγματοποίηση των προβλεπόμενων, για τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων, διαδικασιών αξιολόγησης), ο οποίος, προς διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα εν λόγω πρότυπα, εκδίδει τον, κατά περίπτωση, προβλεπόμενο τύπο πιστοποιητικού συμμόρφωσης...» [. ... (σκ. 10 και 14)].

33. Από όλα τα προαναφερθέντα προκύπτει σαφώς ότι, βάσει των διατάξεων της Διακήρυξης και του Ν. 4412/2016, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν με την τεχνική τους προσφορά (βλ. και παραπάνω σημεία 11 έως και 13) πιστοποιητικό περί τήρησης του προτύπου ΕΛΟΤ 12740/00, εκδιδόμενο από τον ίδιο τον εν λόγω Οργανισμό ή από άλλο, ισοδύναμο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Εξάλλου, η Αναθέτουσα Αρχή είναι υποχρεωμένη να δεχτεί και άλλα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, όπως η δήλωση συμμόρφωσης του κατασκευαστή, στην περίπτωση που ο διαγωνιζόμενος δεν έχει πρόσβαση ή δεν δύναται να αποκτήσει εγκαίρως το απαιτούμενο πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ ή άλλου ισοδύναμου οργανισμού περί συμμόρφωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ 12740/00, εφόσον όμως επικαλεστεί και αποδείξει ότι, πρώτον, η αδυναμία αυτή δεν ανάγεται στη δική του σφαίρα επιρροής και, δεύτερον, ότι ο προσφερόμενος εξοπλισμός πληροί την εν λόγω Προδιαγραφή της Διακήρυξης.

34. Στην προκειμένη περίπτωση, αναφορικά με τον πρώτο κλίβανο της μονάδας όπου θα γίνεται η αποστείρωση των ΕΑΑΜ, η προσφεύγουσα κατέθεσε με την προσφορά της μια απλή δήλωση συμμόρφωσης της κατασκευάστριας εταιρίας «...» του παραπάνω κλιβάνου, με συνημμένη μια έκθεση αποτελεσμάτων δοκιμής, στην οποία γίνεται επίκληση ενός προτύπου δοκιμής με τίτλο «Τεχνικό πρότυπο για απολύμανση (έκδοση του 2002) 3.17.2.1» (βλ. το υποβληθέν αρχείο «2.24. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΛΟΤ 12740»). Προκύπτει, λοιπόν, ότι, ενόψει των προαναφερθέντων, ορθώς η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας, εφόσον η τελευταία δεν υπέβαλε πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ ή άλλου ισοδύναμου οργανισμού περί συμμόρφωσης του εξοπλισμού αποστείρωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ 12740/00, αλλά μια απλή δήλωση συμμόρφωσης της κατασκευάστριας εταιρίας του ενός κλιβάνου αποστείρωσης. Όλα δε τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα είναι απορριπτικά:

34.1. Ο ισχυρισμός σύμφωνα με τον οποίον «...[π]ουθενά από την διακήρυξη δεν προκύπτει ότι το επίμαχο πιστοποιητικό οφείλει να είναι από τρίτο φορέα...» είναι προδήλως αβάσιμος, εφόσον από τη Διακήρυξη ζητείται ρητώς «ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ». Σε κάθε περίπτωση, ο εν λόγω ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής, διότι, όπως κρίθηκε με την παραπάνω με αρ. 19/2019 (συμβ.) απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής, εφόσον η Διακήρυξη παραπέμπει σε συγκεκριμένο πρότυπο με το οποίο πρέπει να συμμορφώνεται ο εξοπλισμός αποστείρωσης, απαιτείται η αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το εν λόγω πρότυπο από πιστοποιημένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, ακόμη και εάν δεν αναφέρεται συγκεκριμένος τέτοιος οργανισμός.

34.2. Η προσφεύγουσα δεν επικαλείται και δεν αποδεικνύει στο υποβληθέν φύλλο συμμόρφωσής της ή, έστω, σε χωριστή δήλωσή της ότι δεν ήταν εν γένει σε θέση ή δεν ήταν σε θέση να προβεί εγκαίρως στην έκδοση πιστοποιητικού του ΕΛΟΤ ή άλλου ισοδύναμου οργανισμού περί συμμόρφωσης του εξοπλισμού αποστείρωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ 12740/00 για λόγους για τους οποίους ευθύνεται η ίδια. Αντιθέτως, στην απάντησή της στο οικείο πεδίο του υποβληθέντος φύλλου συμμόρφωσης, παραπέμποντας στο παραπάνω αρχείο «2.24. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΛΟΤ 12740», αναφέρει απλώς τα εξής: «ΝΑΙ- Πλήρης συμμόρφωση. Οι διαδικασίες αποστείρωσης στην Μονάδα Αποστείρωσης της «...» ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00».

34.3. Ακόμα και εάν γίνει δεκτό ότι παραδεκτώς υποβλήθηκε μια απλή δήλωση της κατασκευάστριας εταιρίας περί συμμόρφωσης του επίμαχου εξοπλισμού με το ως άνω πρότυπο (quod non), από την εν λόγω δήλωση και τη συνημμένη σε αυτή έκθεση αποτελεσμάτων δοκιμής ουδόλως προκύπτει ότι τηρούνται τα προβλεπόμενα στο πρότυπο ΕΛΟΤ 12740/00. Στην εν λόγω δήλωση αναφέρεται απλώς ότι «[η] αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης αποδείχθηκε σύμφωνα με το πρότυπο EN 12740 που επισυνάπτεται με την έκθεση της δοκιμής.». Ωστόσο, στη συγκεκριμένη έκθεση δεν γίνεται καμία απολύτως αναφορά στο επίμαχο πρότυπο ΕΛΟΤ 12740/00, αλλά, όπως προαναφέρθηκε, γίνεται επίκληση, ως προτύπου δοκιμής, ενός προτύπου με

τίτλο «Τεχνικό πρότυπο για απολύμανση (έκδοση του 2002) 3.17.2.1», το οποίο φαίνεται ότι έχει εκπονηθεί από το Υπουργείο Υγείας της Κίνας.

35. Ενόψει των παραπάνω, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας από την Αναθέτουσα Αρχή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν.

γ. Ως προς τον τρίτο λόγο που αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας

36. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω (βλ. σημεία 14 έως και 15), παρά τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα, από την αιτιολογία που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφορικά με τον τρίτο λόγο απόρριψης της προσφοράς της, προκύπτει σαφώς ότι η αποδιδόμενη πλημμέλεια αφορά τις αδειοδοτήσεις που υπέβαλε η εν λόγω εταιρία σχετικά με την προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ εκτός των υγειονομικών μονάδων. Πράγματι, από τα σχετικά δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα και τα οποία (ανεπιτυχώς) επικαλείται και ενώπιον της Αρχής Σας, προκύπτει ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά δεν πληρούν τη σχετική Προδιαγραφή της Διακήρυξης, όπως ορθώς κρίθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής.

37. Ειδικότερα, στην υποβληθείσα άδεια συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων (στο εξής: «ΕΑΥΜ») της προσφεύγουσας (βλ. το αρχείο «2.2. ΑΔΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ «...»») προβλέπονται τα ακόλουθα: «...Α10. Η στάθμευση των οχημάτων μεταφοράς των αποβλήτων να γίνεται μόνο στους χώρους που αναφέρονται στη θεωρημένη μελέτη [σχετικό (24)] [...] Β4. Η επιχείρηση υποχρεούται: [...] ΙΙΙ. Μέχρι την παράδοση των αποβλήτων στους προβλεπόμενους αποδέκτες να μην προβαίνει σε ενδιάμεση αποθήκευσή τους. Για την εξυπηρέτηση της συλλογής των αποβλήτων επιτρέπεται η στάση των μέσων μεταφοράς στους χώρους των παραγωγών ή κατόχων υπό την ευθύνη της εταιρίας και εφόσον ή συγκεκριμένη ενέργεια δεν αντίκειται στους περιβαλλοντικούς όρους και στις απαιτήσεις ασφάλειας των ανωτέρω εγκαταστάσεων, καθώς και στους χώρους που έχει μισθώσει η εταιρία για το σκοπό αυτό και αναφέρεται στη θεωρημένη μελέτη της, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας ΑDR...» (...).

38. Συναφώς, στο δικαιολογητικό με τίτλο «2.9. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ» που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα αναφέρονται τα εξής: «...Λόγω της γεωγραφικής θέσης του Νοσοκομείου σε νησί, θα χρησιμοποιηθούν πλωτά μέσα για τη μεταφορά των ΕΑΑΜ στη μονάδα επεξεργασίας της «...» στην ΒΙΠΕ Πατρών.

Συγκεκριμένα, η φόρτωση των ΕΑΑΜ θα γίνεται με ειδικό όχημα - ψυγείο της εταιρείας μας από τον ψυκτικό θάλαμο του Νοσοκομείου. Το όχημα εν συνεχεία θα πραγματοποιεί στάση σε χώρο στάθμευσης που έχει παραχωρηθεί στην εταιρεία μας βάσει ιδιωτικού συμφωνητικού και βρίσκεται στην περιοχή του Ακρωτηρίου Χανίων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ. Το όχημα της εταιρείας μας θα μεταφέρεται με ειδικό πλωτό μέσο στον λιμένα Πειραιώς κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο, και στην συνέχεια θα μεταφέρεται οδικώς στην ΒΙΠΕ Πάτρας, στην Μονάδα Αποστείρωσης της «...»...» (η έμφαση δική μας. Βλ. και το δικαιολογητικό «2.12. ENVIRODENT ΔΗΛΩΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ», το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα). 39. Από τα παραπάνω αναφερόμενα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προτίθεται να συνεργαστεί με άλλη εταιρία για τις εργασίες προσωρινής αποθήκευσης των ΕΑΑΜ βάσει σχετικού ιδιωτικού συμφωνητικού και, συγκεκριμένα, με την εταιρία «...» (βλ. το δικαιολογητικό «2.8. ΕΡΩΤΗΜΑ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΥ»), η οποία εδρεύει στον Δήμο Ακρωτηρίου Χανίων. Ειδικότερα, βάσει της προσφοράς της, η προσφεύγουσα θα σταθμεύει τα οχήματα μεταφοράς και θα αποθηκεύει προσωρινά τα ΕΑΑΜ που έχουν συλλεγεί σε χώρο της παραπάνω εταιρίας.

40. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν έχει υποβάλει κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει ότι στη θεωρημένη μελέτη της αναφέρεται ο χώρος της παραπάνω εταιρίας με σκοπό τη στάθμευση των οχημάτων μεταφοράς ΕΑΑΜ, όπως απαιτεί η υποβληθείσα άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ την οποία η ίδια επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή.

Επομένως, όπως ορθώς έκρινε η Αναθέτουσα Αρχή, τα υποβληθέντα δικαιολογητικά περιβαλλοντικής αδειοδότησης για την προσωρινή αποθήκευση των ΕΑΑΜ είναι ελλιπή.

Ομοίως, δεν έχει υποβληθεί ούτε το προαναφερθέν ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ της προσφεύγουσας και της «...», ώστε να διασφαλιστεί ότι η προσφεύγουσα έχει πράγματι μεριμνήσει για την κατάλληλη αποθήκευση των ΕΑΑΜ που έχουν συλλεγεί μέχρι την παράδοσή τους στη μονάδα αποστείρωσης. Τέλος, δεν έχει κατατεθεί ΕΕΕΣ για την εν λόγω εταιρία, η οποία θα δέχεται ως υπεργολάβος τα συλλεγόμενα ΕΑΑΜ στις εγκαταστάσεις της, ούτε, βεβαίως, η σχετική ΑΕΠΟ από την οποία προκύπτει ότι πράγματι επιτρέπεται η στάθμευση οχημάτων μεταφοράς ΕΑΑΜ στις παραπάνω εγκαταστάσεις.

41. Εξάλλου, στην προσφορά της προσφεύγουσας δεν γίνεται καμία αναφορά για τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλίζεται η τήρηση της προϋπόθεσης της άδειάς της για τη συλλογή και μεταφορά ΕΑΥΜ σχετικά με τις απαραίτητες θερμοκρασίες που θα πρέπει να έχουν οι ψυκτικοί θάλαμοι κατά τη διάρκεια της στάσης στον χώρο της παραπάνω εταιρίας «...».

42. Ειδικότερα, σύμφωνα με την προαναφερθείσα άδεια (βλ. παρ. Β4), «...εφόσον στα απόβλητα περιλαμβάνονται ΕΑΑΜ και ΜΕΑ, το ανωτέρω χρονικό διάστημα [ενν. στάσης των μέσων μεταφοράς στους χώρους που έχει μισθώσει η εταιρία για το σκοπό αυτό] πρέπει να ελαχιστοποιείται κατά το δυνατόν και σε κάθε περίπτωση ο συνολικός χρόνος αποθήκευσης των αποβλήτων (από την παραγωγή μέχρι την επεξεργασία τους στον αποδέκτη) να είναι εντός των ορίων που προβλέπονται στα κεφ. 3.1.3 και 3.2 του παραρτήματος Ι της ΚΥΑ οικ.146163/2012, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει...» (η έμφαση δική μας). Συναφώς, στο κεφάλαιο 3.1.3 («Αποθήκευση των ΕΑΑΜ και ΜΕΑ») του παραρτήματος Ι της με αρ. οικ. 146163/03.05.2012 [(ΦΕΚ Β' 1537), σελ. 23875] ΚΥΑ προβλέπεται ότι «...[η] αποθήκευση των αποβλήτων θα πρέπει να γίνεται σε θερμοκρασία $\leq 5^{\circ}\text{C}$, εντός της εγκατάστασης της ΥΜ και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) ημερών...», στο δε κεφάλαιο 3.2 («ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΕΚΤΟΣ ΥΜ – ΣΤΑΘΜΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΤΩΣΗΣ ΕΑΥΜ») ορίζεται ότι «...[γ]ια την αποθήκευση εκτός της ΥΜ ισχύει ό,τι και για την αποθήκευση εντός της ΥΜ ανά κατηγορία αποβλήτων...». Αντίστοιχα, στο κεφάλαιο 2.2.4.1 («Οχήματα μεταφοράς ΕΑΑΜ, ΜΕΑ») (σελ. 23874) του παραρτήματος Ι της ίδιας ως άνω ΚΥΑ αναφέρεται, ως απαίτηση των οχημάτων μεταφοράς ΕΑΑΜ «...[κ]ατ' ελάχιστον, να είναι

τελείως κλειστά, στεγανά, να έχουν δυνατότητα ψύξης $\leq 8^{\circ}\text{C}$...». Από τον συνδυασμό των εν λόγω διατάξεων της με αρ. οικ. 146163/03.05.2012 (ΦΕΚ Β' 1537) ΚΥΑ προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της στάθμευσης των οχημάτων μεταφοράς ΕΑΑΜ σε κατάλληλους χώρους μέχρι την παράδοση των αποβλήτων προς περαιτέρω επεξεργασία, η θερμοκρασία εντός των ψυκτικών θαλάμων των οχημάτων θα πρέπει να είναι $\leq 5^{\circ}\text{C}$.

Ωστόσο, όπως αναφέρθηκε αμέσως παραπάνω, από την προσφορά της προσφεύγουσας ουδόλως προκύπτει πώς θα τηρείται η συγκεκριμένη απαίτηση περί της μέγιστης επιτρεπόμενης θερμοκρασίας των ψυκτικών θαλάμων των οχημάτων μεταφοράς κατά το διάστημα κατά το οποίο αυτά θα είναι σταθμευμένο στον παραπάνω μισθωμένο χώρο της εταιρίας «...».. Μάλιστα, από τις εγκρίσεις καταλληλότητας των ψυκτικών θαλάμων κατά ΑΤΡ των δύο οχημάτων μεταφοράς που διαθέτει, τις οποίες επικαλείται η ίδια η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι για το μεν όχημα μεταφοράς με αριθμό κυκλοφορίας «...» επετεύχθη εσωτερική θερμοκρασία 5,3 T, για δε το όχημα μεταφοράς με αριθμό κυκλοφορίας «...» επετεύχθη εσωτερική θερμοκρασία 6,2 T, δηλαδή πάνω από το επιτρεπόμενο όριο (βλ. τα δικαιολογητικά «2.15. ΑΤΡ οχημάτων «...»» και «2.15. ΑΤΡ οχημάτων «...»», αντιστοίχως).

43. Τέλος, αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι οι υποβληθείσες περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις της «...έχουν κατατεθεί σε δεκάδες διαγωνιστικές διαδικασίες δημόσιων νοσοκομείων, με το αυτό αντικείμενο, και ουδέποτε κρίθηκαν τρόπον τινά ανεπαρκείς...».

44. Ενόψει όλων των παραπάνω, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας από την Αναθέτουσα Αρχή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν.

Γ. Ως προς τους επιμέρους λόγους που αφορούν την προσφορά της εταιρίας μας

45. Όσον αφορά τους λόγους της υπό κρίση προσφυγής που αφορούν την προσφορά της εταιρίας μας, θα πρέπει να αναφερθεί ότι, παρά το γεγονός ότι η προσφορά της προσφεύγουσας έχει απορριφθεί με απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής, δεν προβάλλεται κανένας ισχυρισμός αναφορικά με τη συνδρομή εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας προς προσβολή της προσφοράς μας. Εξάλλου, όπως αναφέρθηκε παραπάνω (βλ. σημεία 7 έως

και 9), σε καμία περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα παράβασης της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης. Σε κάθε περίπτωση, αν ήθελε θεωρηθεί ότι οι παρακάτω λόγοι κατά της προσφοράς της εταιρίας μας προβάλλονται παραδεκτώς (quod non), θα πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα.

α. Ως προς τον πρώτο λόγο που αφορά την προσφορά της εταιρίας μας

46. Ο πρώτος λόγος που βάλλει κατά της προσφοράς μας εκκινεί από την προδήλως εσφαλμένη παραδοχή ότι η Διακήρυξη απαιτεί την υποβολή πιστοποιητικού συμμόρφωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01.

47. Σύμφωνα με τη με αρ. 6 Τεχνική Προδιαγραφή του Κεφαλαίου «ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗΣ» του Παραρτήματος II της Διακήρυξης, «.[ο] ανάδοχος θα πρέπει να διενεργεί δειγματοληψίες και έλεγχο για την αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης. Το πρότυπο ελέγχου που θα ακολουθείται είναι το ΕΛΟΤ ISO 11138.01...» (η έμφαση δική μας). Συναφώς, η με αρ. 15 Τεχνική Προδιαγραφή του ίδιου Κεφαλαίου προβλέπει τα εξής: «...Η αποτελεσματικότητα της εγκατάστασης και της διαδικασίας αποστείρωσης κατά τη διάρκεια της τακτικής διαχείρισης, θα πρέπει να επαληθεύονται με δειγματοληψίες και έλεγχο. Το πρότυπο ελέγχου που θα ακολουθείται είναι το ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01. Αν η αποστείρωση δεν είναι αποτελεσματική ο ανάδοχος θα πρέπει να επαναλάβει τη διαδικασία έως ότου επιτευχθεί η αποτελεσματική επεξεργασία των αποβλήτων...» (...).

48. Όπως προκύπτει από τις παραπάνω διατάξεις, αναφορικά με τον έλεγχο της αποτελεσματικότητας της εγκατάστασης και της διαδικασίας της αποστείρωσης, η Διακήρυξη αρκείται στο να ακολουθείται η διαδικασία του πρότυπου ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01. Βάσει των παραπάνω Προδιαγραφών δεν απαιτείται, δηλαδή, η υποβολή κάποιου πιστοποιητικού από τους διαγωνιζόμενους, αλλά αρκεί η ανάληψη της υποχρέωσης τήρησης της εν λόγω απαίτησης και η συμμόρφωση του αναδόχου με αυτή.

Βεβαίως, η επιλογή αυτή του συντάκτη της Διακήρυξης είναι απόλυτα εύλογη, εφόσον η παραπάνω απαίτηση αφορά αμιγώς την εκτέλεση της σύμβασης (βλ., ιδίως, τη φράση «...κατά τη διάρκεια της τακτικής διαχείρισης...»), κρίσιμες είναι δε οι διαδικασίες που θα εφαρμόζει ο ανάδοχος

στην πράξη. Με άλλα λόγια, δεν νοείται αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις παραπάνω Προδιαγραφές ήδη κατά το στάδιο συμμετοχής στον Διαγωνισμό και, για τον λόγο αυτόν, δεν ζητείται η υποβολή κάποιου πιστοποιητικού, αφού αυτό ουδόλως θα διασφαλίζει την τήρηση των απαιτήσεων του πρότυπου ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01 κατά την καθημερινή λειτουργία της μονάδας αποστείρωσης στο μέλλον.

Συνεπώς, η μόνη υποχρέωση των διαγωνιζόμενων οικονομικών φορέων συνίσταται στην απλή δήλωση περί αποδοχής των συγκεκριμένων Προδιαγραφών/ υποχρεώσεων.

Άλλωστε, τα παραπάνω έχουν επιβεβαιωθεί και από τη με αρ. 754/2019 απόφαση της Αρχής Σας, με την οποία έγινε δεκτό ότι «..από τη φύση των συγκεκριμένων προδιαγραφών, οι οποίες αφορούν είτε υποχρεώσεις του διαγωνιζόμενου, είτε συμβατικές απαιτήσεις του αναδόχου, ζητείται δήλωση αποδοχής ή όχι, η οποία εν προκειμένω υφίσταται και δεν μπορεί να παρατεθεί αναλυτική τεκμηρίωση με παραπομπές...» (βλ. σκ. 30, σελ. 19- η έμφαση δική μας).

49. Η παραπάνω ερμηνεία επιρρωνύεται και από το γεγονός ότι δυνάμει άλλων Προδιαγραφών της Διακήρυξης ζητείται ρητώς η υποβολή ορισμένου δικαιολογητικού (βλ., λ.χ., σελ. 48, όπου ζητείται «...[ν]α κατατεθούν επίσης και τα σχετικά πιστοποιητικά ADR και ΕΛΟΤ.», και σελ. 50, όπου απαιτείται «...ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ.»). Επομένως, η μη απαίτηση υποβολής πιστοποιητικού συμμόρφωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01 είναι καθόλα συνειδητή.

50. Εν προκειμένω, ως εκ περισσού και χωρίς να ζητείται από τη Διακήρυξη, υποβάλαμε με την προσφορά μας ενδεικτικό πιστοποιητικό βιολογικών δεικτών που αφορούσε παλαιότερη παρτίδα την οποία είχε προμηθευτεί η εταιρία μας. Επισημαίνεται ότι το πιστοποιητικό αυτό δεν αφορά τις μελλοντικές προμήθειες σε βιολογικούς δείκτες που θα πραγματοποιήσει η εταιρία μας για την κάλυψη των αναγκών της κατά την εκτέλεση της Σύμβασης σε περίπτωση ανάδειξης της ως οριστικού αναδόχου. Εξάλλου, η υποβολή του παραπάνω πιστοποιητικού εκ μέρους της εταιρίας ουδόλως συνηγορεί υπέρ της αντίθετης ερμηνείας της Διακήρυξης, εφόσον η ερμηνεία κάθε κανόνα

δικαίου και, εν προκειμένω, της Διακήρυξης είναι αντικειμενική, ουδόλως εξαρτάται δε από την υποκειμενική συμπεριφορά των διαγωνιζόμενων.

51. Συναφώς, εφόσον, κατά τα προαναφερθέντα, το πιστοποιητικό αυτό δεν απαιτείτο από τη Διακήρυξη, αλλά υποβλήθηκε ενδεικτικώς και ως εκ περισσού, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποκλεισμό της εταιρίας μας λόγω λήξης της ισχύος του, όπως προδήλως αβασίμως προβάλλει η προσφεύγουσα. Διότι, όπως γίνεται παγίως δεκτό, «...οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν μόνον τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς και ειδικώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιοτήτων ή γεγονότων κρίσιμων για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, η δε αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας, δεν δύναται να προβεί σε αποκλεισμό διαγωνιζομένου από τη διαγωνιστική διαδικασία, λόγω μη προσκόμισης διαφορετικών ή και επί πλέον από τα προβλεπόμενα δικαιολογητικών συμμετοχής...» [βλ. ΣτΕ ΕΑ 251/2018 (σκ. 8). Βλ., επίσης, ΣτΕ ΕΑ 382/2015, 53, 19/2011, 3703/2010, ΔΕφΑΘ 73/2019 και 129/2019].

52. Ενόψει των παραπάνω, καθόλα ορθή ήταν η από 15.12.2020 απάντηση της Αναθέτουσας Αρχής στο από 29.09.2020 (άτυπο) υπόμνημα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία «...[α]πό την με αριθμό «...» προκήρυξη δεν απαιτείται να κατατεθεί πιστοποιητικό βιολογικών δεικτών για παλαιότερες παρτίδες βιολογικών δεικτών, αλλά απαιτείται η τήρηση των προβλεπόμενων στα πρότυπα του EN ΕΛΟΤ11138. Επομένως το κατατεθέν από την εταιρεία «...» πιστοποιητικό με ημερομηνία παραγωγής 1/8/2011 και ημερομηνία λήξεως την 1/8/2013 δεν αξιολογείται, θεωρείται ότι κατατέθηκε εκ περισσού.

Το φύλλο συμμόρφωσης της ως άνω εταιρείας είναι το έγγραφο σύμφωνα με το περιεχόμενο του οποίου θα κριθεί και θα αξιολογηθεί η συμμόρφωσή της ή όχι με το πρότυπο ΕΛΟΤ 11138.».

53. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι, παρά τα όσα αβάσιμα προβάλλει περί του αντιθέτου η προσφεύγουσα, από την τεχνική μας προσφορά προκύπτει σαφώς ότι η εταιρία μας έχει δεσμευτεί ότι θα διενεργεί δειγματοληψίες και έλεγχο για την αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης ακολουθώντας το ως άνω πρότυπο ελέγχου ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01.

Ειδικότερα, στο φύλλο συμμόρφωσης που κατέθεσε η εταιρία μας έχουν δοθεί οι ακόλουθες απαντήσεις αναφορικά με τις παραπάνω με αρ. 6 και 15 Τεχνικές Προδιαγραφές του Κεφαλαίου «ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗΣ» του Παραρτήματος II της Διακήρυξης, αντιστοίχως: «...ΝΑΙ. Εντός του θαλάμου του Συστήματος Αποστείρωσης τοποθετούνται βιολογικοί δείκτες, προκειμένου να επικυρώνονται οι συνθήκες αποστείρωσης που επιτεύχθηκαν και το αποτέλεσμα της αποστείρωσης, σε κάθε κύκλο ξεχωριστά. Οι βιολογικοί δείκτες που χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση τηρούν τα προβλεπόμενα στα πρότυπα του EN ΕΛΟΤ ISO 11138. Το επίπεδο αποστείρωσης που επιτυγχάνεται στο Σύστημά μας είναι το «επίπεδο III» όπως προτείνεται από το State and Territorial Association on Alternative Treatment Technologies (STAATT) των ΗΠΑ...» (η έμφαση δική μας) και «...ΝΑΙ. Εντός του θαλάμου του Συστήματος Αποστείρωσης τοποθετούνται βιολογικοί δείκτες, προκειμένου να επικυρώνονται οι συνθήκες αποστείρωσης που επιτεύχθηκαν και το αποτέλεσμα της αποστείρωσης, σε κάθε κύκλο ξεχωριστά. Οι βιολογικοί δείκτες που χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση τηρούν τα προβλεπόμενα στα πρότυπα του EN ΕΛΟΤ ISO 11138. Το επίπεδο αποστείρωσης που επιτυγχάνεται στο Σύστημά μας είναι το «επίπεδο III» όπως προτείνεται από το State and Territorial Association on Alternative Treatment Technologies (STAATT) των ΗΠΑ. Αν η αποστείρωση δεν είναι αποτελεσματική επαναλαμβάνεται η διαδικασία έως ότου επιτευχθεί η αποτελεσματική επεξεργασία των ΕΑΑΜ.» (..).

54. Επίσης, στο Κεφάλαιο «Έλεγχος Αποτελέσματος Αποστείρωσης» του αρχείου της τεχνικής μας προσφοράς (βλ. σελ. 11 έως και 12) αναφέρουμε ότι «...[Τ]ο Σύστημα διαθέτει ειδικές θέσεις εντός του θαλάμου αποστείρωσης για την τοποθέτηση βιολογικών και χημικών δεικτών, προκειμένου να επικυρώνονται οι συνθήκες αποστείρωσης που επιτεύχθηκαν, σε κάθε κύκλο ξεχωριστά. Οι βιολογικοί δείκτες που χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση τηρούν τα προβλεπόμενα στα πρότυπα του ΕΛΟΤ 866 όπως αντικαταστάθηκε από το EN ΕΛΟΤ ISO 11138. Το επίπεδο αποστείρωσης που επιτυγχάνεται στο Σύστημά μας είναι το «επίπεδο III» όπως προτείνεται από το State and Territorial Association on Alternative Treatment Technologies

(STAATT) των ΗΠΑ. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνεργασίας μας, θα αποστέλλεται στην Υ.Μ. σας Βεβαίωση Επιτυχούς Αποστείρωσης εκδιδόμενη από το Κέντρο Επεξεργασίας Επικίνδυνων Αποβλήτων της εταιρείας « ...» στην οποία θα βεβαιώνεται το αποτέλεσμα της αποστείρωσης σε κάθε φορτίο.».

55. Από τα παραπάνω προκύπτει, λοιπόν, σαφώς ότι η εταιρία μας, όπως δηλώνεται και στο ως άνω υποβληθέν φύλλο συμμόρφωσης και στην τεχνική περιγραφή, βάσει των απαιτήσεων της Διακήρυξης, χρησιμοποιεί σε κάθε κύκλο (φορτίο επεξεργασίας) ξεχωριστά βιολογικούς δείκτες, προκειμένου να επικυρώνονται οι συνθήκες αποστείρωσης που επιτεύχθηκαν, καθώς και το αποτέλεσμα της αποστείρωσης, οι δε βιολογικοί δείκτες που χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση τηρούν πλήρως τα προβλεπόμενα στο πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01.

56. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, σε πλήρη συμφωνία με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, η εταιρία μας δήλωσε ότι αποδέχεται και ότι συμμορφώνεται πλήρως προς τις παραπάνω Προδιαγραφές -δήλωση η οποία, ενόψει του προαναφερθέντος περιεχομένου της Διακήρυξης αρκεί-, εμπλουτίζοντας, ως εκ περισσού, το περιεχόμενο της απάντησής της με την παραπομπή στο επίμαχο πιστοποιητικό που επικαλείται - ανεπιτυχώς- η προσφεύγουσα. Κατά τούτο, ο ισχυρισμός σύμφωνα με τον οποίο η εταιρία μας «...δεν πληροί τις απαιτήσεις συμμόρφωσης με το πρότυπο ΕΛΟΤ 11138, όπως απαιτείται από την διακήρυξη και από την κείμενη νομοθεσία (ΚΥΑ οικ.146163/2012 Παρ/μα Ι, παρ. 4.3.1).» είναι προδήλως αβάσιμος και αυθαίρετος.

57. Ενόψει των ανωτέρω, ο ως άνω λόγος που βάλλει κατά της προσφοράς μας θα πρέπει να απορριφθεί.

β. Ως προς τον δεύτερο λόγο που αφορά την προσφορά της εταιρίας μας

58. Ο δεύτερος λόγος που βάλλει κατά της προσφοράς μας εκκινεί ομοίως από την προδήλως εσφαλμένη παραδοχή ότι η Διακήρυξη απαιτεί τη διενέργεια ελέγχου των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού από ανεξάρτητο εργαστήριο και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο πρότυπο ISO 17025.

59. Με τη με αρ. 12 Τεχνική Προδιαγραφή του Κεφαλαίου «ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗΣ» του Παραρτήματος II της Διακήρυξης ορίζεται ότι «...[ο] φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης αποστείρωσης θα πρέπει να πραγματοποιεί ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού...». Συναφώς, με τη με αρ. 17 Τεχνική Προδιαγραφή του ίδιου Κεφαλαίου ζητείται «.[ο] ανάδοχος να ζυγίζει και να καταγράφει την προς αποστείρωση ποσότητα ΕΑΑΜ παρουσία Επιτροπής της Υγειονομικής Μονάδας. Επιπλέον να αποδεικνύει τον ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού του.». Όπως προκύπτει από τις ως άνω Προδιαγραφές, με αυτές καθιερώνεται ως υποχρέωση η διενέργεια ετήσιου ελέγχου των χρησιμοποιούμενων θερμομέτρων, των μανομέτρων και του λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού.

60. Εν προκειμένω, προς πλήρωση των παραπάνω όρων της Διακήρυξης, υποβάλαμε σχετικά δικαιολογητικά (βλ. τα αρχεία με τίτλο «36-1. Πιστοποιητικά Διακρίβωσης θερμομέτρων και μανομέτρων & λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού» και «36-2. Πιστοποιητικά Διακρίβωσης θερμομέτρων και μανομέτρων & λοιπού καταγ.»), τα οποία πιστοποιούν τη διεξαγωγή του απαιτούμενου ετήσιου ελέγχου του παραπάνω εξοπλισμού. Η εταιρία μας προβαίνει σε έλεγχο και βαθμονόμηση όλων των μετρητικών οργάνων που χρησιμοποιεί στις παραγωγικές της διαδικασίες άπαξ ετησίως με εγκεκριμένα και πιστοποιημένα για τον σκοπό αυτό όργανα, όπως ακριβώς απαιτεί η Διακήρυξη.

61. Ωστόσο, ούτε από τις παραπάνω Προδιαγραφές τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα ούτε από κανένα άλλο σημείο της Διακήρυξης δεν απαιτείται ο εν λόγω έλεγχος του εξοπλισμού να λαμβάνει χώρα από ανεξάρτητο εργαστήριο, ούτε προκύπτει κάποια αναφορά στο πρότυπο ISO 17025, όπως προδήλως αβασίμως ισχυρίζεται. Με άλλα λόγια, από την απλή ανάγνωση των παραπάνω Προδιαγραφών προκύπτει άνευ ετέρου ότι ο λόγος απόρριψης της προσφοράς μας τον οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα σε καμία περίπτωση δεν βρίσκει έρεισμα στις διατάξεις της Διακήρυξης και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση αποκλεισμού της προσφοράς μας. Διότι, όπως αναφέρθηκε παραπάνω (βλ. σημείο 51), παγίως γίνεται δεκτό ότι «.οι

διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν μόνον τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς και ειδικώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιοτήτων ή γεγονότων κρίσιμων για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, η δε αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας, δεν δύναται να προβεί σε αποκλεισμό διαγωνιζομένου από τη διαγωνιστική διαδικασία, λόγω μη προσκόμισης διαφορετικών ή και επί πλέον από τα προβλεπόμενα δικαιολογητικών συμμετοχής...» [βλ. ΣτΕ ΕΑ 251/2018 (σκ. 8). Βλ., επίσης, ΣτΕ ΕΑ 382/2015, 53, 19/2011, 3703/2010, ΔΕφΑΘ 73/2019 και 129/2019].

62. Εξάλλου, η προσφεύγουσα αλυσιτελώς προβάλλει ότι η ίδια προσκόμισε «.τα με αρ. 2.19 και 2.20 δικαιολογητικά, από τα οποία αποδεικνύεται ο έλεγχος του σχετικού εξοπλισμού από ανεξάρτητο εργαστήριο του εξωτερικού και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο ISO 17025...». Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε τα εν λόγω δικαιολογητικά δεν ασκεί επιρροή στο παραδεκτό της προσφοράς μας, διότι, όπως αναφέρθηκε παραπάνω (βλ. σημείο 50), η ερμηνεία κάθε κανόνα δικαίου και, εν προκειμένω, της Διακήρυξης είναι αντικειμενική, ουδόλως εξαρτάται δε από την υποκειμενική συμπεριφορά των διαγωνιζόμενων.».

11. Επειδή, με το υπόμνημά της η προσφεύγουσα επισημαίνει, έτι τα κάτωθι « I.1. Ως προς τον πρώτο λόγο απόρριψης της προσφοράς μας

Ως προς τον πρώτο λόγο, ως προς τον οποίο απορρίφθηκε η προσφορά της

εταιρείας μας, και επιπλέον όσων αναφέρουμε στην προσφυγή μας, λεκτέα τα εξής:

1. Το λεκτικό της εν λόγω απαίτησης της διακήρυξης (σελ. 49) έχει ως εξής: «Η ανάδοχος εταιρεία πρέπει να έχει ιδιότητα φορτηγά εγκεκριμένα για τον σκοπό αυτό και οι οδηγοί να έχουν πιστοποιητικό επαγγελματικής κατάρτισης για την μεταφορά των επικίνδυνων εμπορευμάτων (ΕΑΥΜ) κατά ADR. Παράλληλα να κατατίθεται και έκθεση ελέγχου κατά ATP.»

Στην απόφασή της όμως, η αναθέτουσα, παραθέτει ένα όλως διάφορο λεκτικό της απαίτησης, ήτοι ότι «ο ανάδοχος πρέπει να διαθέτει ιδιότητα οχήματα για συλλογή και μεταφορά ΕΑΑΜ για την κάλυψη των αναγκών του

Νοσοκομείου τα οποία πρέπει να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της συμφωνίας ADR και τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012.»

Είναι προφανές ότι η αναθέτουσα τροποποιεί κατά βούληση το λεκτικό της απαίτησης για να εξάγει δήθεν υποχρέωσή μας να υποβάλουμε το πιστοποιητικό ADR που αφορά τα οχήματά μας, κάτι το οποίο καθιστά την απόφαση προ παντός και άνευ ετέρου αόριστη και για τον λόγο αυτό ακυρωτέα.

2. Σε κάθε περίπτωση, είτε σύμφωνα με την κατά βούληση της αναθέτουσας, διατύπωση της διακήρυξης, είτε σύμφωνα με την πραγματική διατύπωση αυτής, ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ του εν λόγω πιστοποιητικού ADR με τα δικαιολογητικά συμμετοχής. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την πραγματική διατύπωση της διακήρυξης η απαίτηση ύπαρξης (και όχι προσκομιδής βέβαια) πιστοποιητικού κατά ADR ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ ΚΑΝ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ («οι οδηγοί να έχουν πιστοποιητικό επαγγελματικής κατάρτισης για την μεταφορά των επικίνδυνων εμπορευμάτων (ΕΑΥΜ) κατά ADR»). Στην δε διατύπωση που επιλέγει η αναθέτουσα στην απόφασή της (που όμως ξανατονίζουμε ότι δεν απαντάται

πουθενά στην διακήρυξη) ζητείται δήθεν τα οχήματα «να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της συμφωνίας ADR και τις διατάξεις της ΚΥΑ 146163/2012». Δεν ζητείται δηλαδή να προσκομιστούν τα εν λόγω πιστοποιητικά αλλά ενδεχομένως να υπάρχουν.

3. Όπως αναλυτικά εκθέσαμε όμως και στην προσφυγή μας, δε νοείται απαίτηση προσκομιδής δικαιολογητικού συμμετοχής που να συνάγεται απλώς αλλά πρέπει να προκύπτει ευθέως από το λεκτικό της διακήρυξης. Όπως άλλωστε έχει παγίως νομολογηθεί, δε μπορεί μία ερμηνεία - ασάφεια της διακήρυξης να αποβαίνει εις βάρος του διαγωνιζόμενου.

Άρα το εν λόγω πιστοποιητικό ADR του επίμαχου φορτηγού δεν ήταν προσκομιστέο με την υποβολή της προσφοράς και δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη, κάτι που καθιστά και γι' αυτό τον λόγο ακυρωτέα την προσβαλλόμενη.

4. Έτι επικουρικότερα, και συμπληρωματικά με όσα αναφέρουμε στην προσφυγή μας αλλά και προς αντίκρουση των σχετικών αιτιάσεων της αναθέτουσας και της παρεμβαίνουσας, επαγόμαστε τα εξής:

Η εταιρεία μας υπέβαλε, συνημμένο με την προσφυγή της, το νέο, διορθωμένο πιστοποιητικό ADR του εν λόγω οχήματος (εκεί συνημμένο 4α) που έχει εκδοθεί από τον ίδιο φορέα («...») με το υποβληθέν στον φάκελο προσφοράς μας, όπου αναφέρεται στην παράγραφο «5.Μεταφερόμενες Ύλες» η ένδειξη «3291/6.2» που αφορά απόβλητα με αριθμό UN 3291 και κλάση UN 6.2, καθώς και Βεβαίωση (εκεί συνημμένο 4) της εκδούσας, αμφότερα τα εν λόγω πιστοποιητικά, ως άνω εταιρείας, όπου επιβεβαιώνεται ότι ο κωδικός «3291/6.1» είχε αναγραφεί εκ παραδρομής, ενώ ο ορθός κωδικός είναι «3291/6.2». Τα εν λόγω έγγραφα αποδεικνύουν περίτρανα ότι επρόκειτο για τυπογραφικό σφάλμα και αν μας είχαν ζητηθεί διευκρινίσεις από την αναθέτουσα, θα της τα είχαμε προσκομίσει.

2. Αλλωστε, το ότι πρόκειται για πρόδηλο τυπογραφικό σφάλμα στο υποβληθέν δικαιολογητικό «2.14. ADR «...»» αποδεικνύεται και από το υποβληθέν στην προσφορά μας δικαιολογητικό «2.14. ADR «...» μ.κ. θεωρημένο» που αφορά στο πιστοποιητικό ADR του άλλου οχήματος της εταιρείας μας, με αριθμό κυκλοφορίας «...»4. Πράγματι, στην σελίδα 1 του δικαιολογητικού 2.14, παράγραφος «5 Μεταφερόμενες Ύλες» υποπαράγραφος 5.1 αναφέρεται ο κωδικός 3291/6.2 - Νοσοκομειακά απόβλητα, απροσδιόριστα, Ε.Α.Ο. Συνεπώς, εφόσον με βάση την άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΑΥΜ της εταιρείας μας (υποβληθέν δικαιολογητικό «2.2 Διαπεριφερειακή άδεια «...» 2017») η εταιρεία μας είναι αδειοδοτημένη να μεταφέρει ΕΑΑΜ, ΜΕΑ και ΑΕΑ, τα οποία συνδέονται μονοσήμαντα με συγκεκριμένους αριθμούς και κλάσεις UN, προκύπτει ότι οι αδειοδοτήσεις των οχημάτων μας αφορούν στα ίδια απόβλητα, συνεπώς και στους ίδιους αριθμούς και κλάσεις UN. Εφόσον λοιπόν το όχημα με αριθμό κυκλοφορίας «...» διαθέτει πιστοποιητικό που αναφέρει ρητώς τον κωδικό 3291/6.2, έπεται ότι και το έτερο όχημα της εταιρείας μας με αρ. κυκλοφορίας «...» μεταφέρει επίσης τον κωδικό 3291/6.2, και η ένδειξη 3291/6.1 αφορά κατάδηλο τυπογραφικό σφάλμα.

3. Οι ισχυρισμοί δε της παρεμβαίνουσας (σκ. 24) περί του ότι το τυπογραφικό σφάλμα θα μπορούσε να αφορά τον κωδικό 3290/6.1 (ΤΟΞΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ, ΔΙΑΒΡΩΤΙΚΑ, ΑΝΟΡΓΑΝΟ, ΕΑΟ σύμφωνα με την ΚΥΑ οικ. Γ5/48222/2474/21.06.2019, σελ. 31669), κωδικός ο οποίος αφορά σε

ΑΕΑ (Άλλα Επικίνδυνα Αποβλήτα), τίθενται απολύτως παρελκυστικά καθώς δεν αποτελούν καν ρεαλιστική υπόθεση.

Από το δικαιολογητικό με τίτλο «2.15 ΑΤΡ «...» ως 4.2022 θεωρημένο» που προσκομίσαμε, το οποίο αποτελεί πιστοποιητικό ελέγχου του επίμαχου οχήματος - ψυγείου με βάση την συμφωνία ΑΤΡ, και αφορά στην έγκριση ελέγχου του ψυκτικού θαλάμου του οχήματος, προκύπτει ότι το όχημα αυτό της εταιρείας μας αποτελεί όχημα - ψυγείο. Οι ψυκτικοί θάλαμοι όμως απαιτούνται μόνο για τη μεταφορά ΕΑΑΜ και ΜΕΑ ενώ για τη μεταφορά των ΑΕΑ δεν απαιτείται τα οχήματα να είναι ψυγεία, καθώς τα ΑΕΑ αποθηκεύονται προσωρινώς εκτός ψυκτικού θαλάμου (Παράρτημα Ι, παράγραφος 3.1.4 της ΚΥΑ οικ.146163).

Δεδομένου ότι, όμως, και οι λοιποί αριθμοί UN που αναφέρονται στο δικαιολογητικό «2.14. ΑΡΚ «...»» (παράγραφος 5 «Μεταφερόμενες Ύλες») αφορούν αποκλειστικώς σε ΑΕΑ, εάν, όπως ισχυρίζεται η αναθέτουσα, η εταιρεία μας είχε επιλέξει να αδειοδοτήσει τα οχήματά της, μόνον για μεταφορά ΑΕΑ (και όχι ΕΑΑΜ και ΜΕΑ) τότε δεν θα υφίστατο κανένας λόγος να διαθέτει φορτηγά - ψυγεία αλλά θα αρκούσαν απλά φορτηγά.

Σημειωτέον δε ότι τα ΕΑΑΜ και ΜΕΑ, τα οποία κατατάσσονται με αριθμό UN 3291 και κλάση 6.2 βάσει της οδηγίας ADR (ΚΥΑ οικ. Γ5/48222/2474/21.06.2019 ΚΥΑ, ΦΕΚ Β' 2755) αποτελούν το 90% και πλέον των παραγόμενων επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων. Ενδεικτικά, η Διακήρυξη του προκείμενου διαγωνισμού, αφορά στην διαχείριση 133.575 κιλών ΕΑΑΜ (UN 3291) και μόλις 19.500 ΜΕΑ (UN 3291) και ΑΕΑ (άλλοι κωδικοί UN). Ήτοι δηλαδή, μόνο τα ΕΑΑΜ αποτελούν το 87% του συνόλου της ποσότητας των αποβλήτων του Διαγωνισμού.

Είναι απολύτως παράλογη υπόθεση, για μία εταιρεία που έχει αποκλειστικό αντικείμενο την διαχείριση νοσοκομειακών αποβλήτων να διαθέτει οχήματα μη αδειοδοτημένα για τη μεταφορά του 90% των αποβλήτων αυτών και καθιστά απολύτως παρελκυστικό και αβάσιμο τον σχετικό ισχυρισμό της παρεμβαίνουσας.

4. Αποδείξαμε ότι, σε κάθε περίπτωση, και επικουρικά με τα υπό II.1.1-3 αναφερόμενα, η αποδιδόμενη πλημμέλεια στο εν λόγω πιστοποιητικό, αποτελεί προφανές τυπογραφικό σφάλμα και όφειλε η αναθέτουσα, καθώς

επρόκειτο για νομίμως υποβληθέν δικαιολογητικό, να μας καλέσει για διευκρινίσεις, σύμφωνα με το αρ. 102 Ν. 4412/2016.

I.ii. Ως προς τον δεύτερο λόγο απόρριψης της προσφοράς μας:

1. Σύμφωνα με την επίμαχη διάταξη της παρ. 2 σελ. 50 των Τεχνικών Προδιαγραφών της Διακήρυξης «...» «οι διαδικασίες αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ)».

Κατ' αρχάς και προ παντός άλλου επιχειρήματος επαναλαμβάνουμε και εδώ ότι, όπως αναργώς προκύπτει από το λεκτικό της εν λόγω απαίτησης, αυτή αφορούσε την ύπαρξη του πιστοποιητικού και όχι την προσκομιδή του, και συνεπώς μη νόμιμα απέρριψε την προσφορά μας η αναθέτουσα, ερειδόμενη σε δήθεν πλημμέλεια του προσκομισθέντος πιστοποιητικού της εταιρείας «...».

2. Επικουρικά, ωστόσο, με τα ανωτέρω, και απαντώντας στις σχετικές αιτιάσεις της παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας, επαγόμαστε τα εξής:

Η παρεμβαίνουσα επιχειρεί να πείσει ότι η έννοια της συγκεκριμένης απαίτησης είναι ότι το απαιτούμενο πιστοποιητικό είναι πιστοποιητικό «εκδιδόμενο από τον ίδιο τον Οργανισμό ή από άλλο, ισοδύναμο...» (παρ. 33 παρέμβασης) επί σκοπού όπως θεμελιώσει συνδρομή των διατάξεων του αρ. 56 Ν. 4412/2016.

Τούτη όμως η ερμηνεία της επιλεγείσας από την αναθέτουσα διατύπωσης, δε μπορεί να είναι αληθής, καθώς ο ίδιος ο Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης δεν παρέχει υπηρεσίες πιστοποίησης αλλά περιορίζεται στην εκπόνηση προτύπων και την παροχή γνωμοδοτικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, και συνεπώς δεν χορηγεί πιστοποιητικά συμμόρφωσης με οποιοδήποτε πρότυπο (όπως είναι το ISO 12740/00). Τούτα εύκολα επιβεβαιώνονται και με μία σύντομη επισκόπηση του σχετικού ιστοτόπου του (http://www.elot.gr/451_ELL_HTML.aspx) όπου διαβάζει κανείς τα εξής: «1. Τυποποίηση: Η Τυποποίηση είναι η διαδικασία μέσω της οποίας δημιουργούνται τα Πρότυπα. Πρότυπα εκπονούνται για δραστηριότητες, διεργασίες και προϊόντα. ... Στην Ελλάδα, ο μοναδικός φορέας που είναι υπεύθυνος για την εκπόνηση, έγκριση, έκδοση και διάθεση των Ελληνικών

Προτύπων είναι ο ΕΛΟΤ.Στον ΕΛΟΤ έχει συσταθεί το Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης, το οποίο είναι το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο της πολιτείας επί θεμάτων τυποποίησης...

2. Πληροφόρηση-Εκπαίδευση: Ο ΕΛΟΤ παρέχει πληροφόρηση είτε ηλεκτρονικά μέσω του διαδικτύου ή μέσω επικοινωνίας με τις υπηρεσίες του, για θέματα Τυποποίησης, Πιστοποίησης, Δοκιμών, Ποιότητας καθώς και Κοινοτικής νομοθεσίας. ...»

Συνεπώς, οι δράσεις του ΕΛΟΤ περιορίζονται στα ανωτέρω, και δεν είναι αρμόδιος για ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ήτοι για την χορήγηση πιστοποιητικών συμμόρφωσης με διάφορα πρότυπα του ΕΛΟΤ σε ιδιωτικές εταιρείες ή σε συγκεκριμένο εξοπλισμό.

Τούτο καθιστά λοιπόν την εν λόγω απαίτηση της διακήρυξης, ασαφή και πάντως σίγουρα δε μπορεί να έχει την έννοια που επιχειρεί να της προσδώσει η παρεμβαίνουσα.

Αν υπάρχει μία βάσιμη ερμηνεία της επιλεγείσας διατύπωσης, είναι ότι η αναθέτουσα με την φράση «πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ» απλώς αναφέρεται στο ίδιο το πρότυπο το οποίο στα ελληνικά τιτλοφορείται ως “ΕΛΟΤ EN 12740” (επισυνάπτεται στο παρόν προς διευκόλυνση - συνημμ. 1), ήτοι απλώς εννοεί ότι ο ανάδοχος απαιτείται να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ 12740 (πιστοποιητικό που να αποδεικνύει συμμόρφωση με το πρότυπο), και απλώς παρέλειψε την προσθήκη 12740, προς αποφυγήν επαναλείψεως, καθώς είχε κάνει μόλις στην προηγούμενη πρόταση αναφορά σε αυτό («απαιτείται οι διαδικασίες αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (Ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ)»

Συνεπώς οι επικαλούμενες διατάξεις των παρ. 1 και 2 του αρ. 56 Ν. 4412/2016 δεν έχουν εφαρμογή στην υπό εξέταση περίπτωση και αλυσιτελώς γίνεται η επίκλησή τους από την παρεμβαίνουσα, καθώς προϋπόθεση για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου είναι κατ' αρχάς να κατονομάζεται πράγματι στην διακήρυξη συγκεκριμένος οργανισμός ή φορέας έκδοσης του απαιτούμενου πιστοποιητικού, «ήτοι οργανισμός ο οποίος πραγματοποιεί δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων βαθμονομήσεων, δοκιμών, πιστοποίησης και επιθεώρησης και είναι διαπιστευμένος, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 765/2008 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» (βλ. αρ. 56 παρ. 1 εδ. γ' Ν. 4412/2016). Κάτι τέτοιο όμως δεν συντρέχει στην περίπτωση μας, καθώς σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο ΕΛΟΤ (που είναι και ο μόνος που κατονομάζεται στην επίμαχη απαίτηση, αν πράγματι) δεν είναι τέτοιος φορέας, καθώς δεν εκδίδει πιστοποιητικά συμμόρφωσης.

Τα ανωτέρω καθιστούν αλυσιτελείς όλους τους περιλαμβανόμενους στις σκέψεις 30-34 της παρέμβασης ισχυρισμούς της παρεμβαίνουσας.

2. Καθιστούν όμως και μη νόμιμη και αυθαίρετη, σε βάρος της εταιρείας μας, την κρίση της αναθέτουσας, αλλά και τις περιλαμβανόμενες στις απόψεις της σχετικές αιτιάσεις, καθώς κρίνει μεν ικανοποιητικό το πιστοποιητικό της συνδιαγωνιζόμενης αλλά όχι το υποβληθέν από την εταιρεία μας, με αιτιολογία η οποία ουδόλως προκύπτει από το λεκτικό της επίμαχης απαίτησης της διακήρυξης. Τούτο συνιστά παραβίαση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως και μεροληπτική συμπεριφορά εις βάρος της εταιρείας μας εκ μέρους της αναθέτουσας, όπως αναλυτικά εκθέσαμε και στην προσφυγή μας.

3. Συγκεκριμένα, η εταιρεία μας υπέβαλε το δικαιολογητικό «2.24

Πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 12740 «...»» (σε επίσημη μετάφραση), το οποίο αποτελεί δήλωση συμμόρφωσης προς το πρότυπο ΕΛΟΤ 12740 που έχει εκδοθεί από την ίδια την κατασκευάστρια εταιρεία «...» και βασίζεται σε έκθεση δοκιμής που έλαβε χώρα στα «Κέντρα της Chongqing για Έλεγχο και Πρόληψη Νόσων» με βάση το τεχνικό πρότυπο για απολύμανση του Κινεζικού Υπουργείου Υγείας. Σύμφωνα μάλιστα με την δήλωση αρμοδίου εκπροσώπου (δ/ντη πωλήσεων εξωτερικού) της εταιρείας «...», με βάση την επισυναπτόμενη έκθεση δοκιμής, «η αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης αποδείχθηκε σύμφωνα με το πρότυπο EN 12740 που επισυνάπτεται με την έκθεση δοκιμής.»

Αναφέρει συνεπώς ρητά στην εν λόγω Δήλωση Συμμόρφωσης, η κατασκευάστρια εταιρεία, ότι η αποστείρωση κρίθηκε αποτελεσματική και η δοκιμή επιτυχής, με βάση το πρότυπο 12740/00, παραπέμποντας ρητά στην επισυναπτόμενη έκθεση δοκιμής, καθισταμένων ως εκ τούτου των δύο εγγράφων ένα ενιαίο έγγραφο. Ο ισχυρισμός δε της παρεμβαίνουσας ότι δήθεν απαιτείτο να αναφέρεται το πρότυπο 12740 στην ίδια την έκθεση δοκιμής, είναι έωλος και αλυσιτελής, καθώς δεν επικαλείται καμία πηγή από

την οποία να προκύπτει η αναγκαιότητα αυτή (καθώς δεν υπάρχει), ώστε να θεωρηθεί ότι αποδυναμώνεται, τρόπον τινά, η αποδεικτική ισχύς του δικαιολογητικού μας, όπως αυτό υποβλήθηκε. Δεν διστάζει μάλιστα να παραπνευθεί για δήθεν ελλείψεις στην δική μας τεχνική έκθεση δοκιμής, την στιγμή που το αντίστοιχο πιστοποιητικό που προσκομίζει η παρεμβαίνουσα, με τίτλο «21. Στοιχεία Πιστοποιήσεων-Ελέγχου Ινστιτούτο Παστέρ για τις προδιαγραφές ΕΛΟΤ 12740/00» δεν συνοδεύεται καν από αντίστοιχη έκθεση.

Πρέπει λοιπόν και για τους ανωτέρω λόγους να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη.

I.iii. Ως προς τον 3ο λόγο απόρριψης της προσφοράς μας

1. Αναπτύξαμε ήδη επαρκώς στην προσφυγή μας, την απουσία οποιασδήποτε αιτιολογίας, αναφορικά με τον 3ο λόγο απόρριψης της προσφοράς μας, έλλειψη την οποία δεν αποπειράται καν να θεραπεύσει με τον λακωνικότατο σχολιασμό του σχετικού λόγου, στις (εν γένει λακωνικότατες) απόψεις της, η αναθέτουσα, αρκούμενη απλώς σε επανάληψη της αόριστης αναφοράς της σε «ελλείψεις στις αδειοδοτήσεις μας».

Αν αφήνει να εννοηθεί έστω κάτι, είναι ότι οι ελλείψεις αυτές σχετίζονται με τις προδιαγραφές των ψυκτικών θαλάμων των φορτηγών μας, παρ' ότι βέβαια στην απόφασή της παραθέτει και σειρά άλλων όρων που αφορούν γενικώς την διαδικασία και τις συνθήκες αποθήκευσης και μεταφοράς των αποβλήτων.

Αναφερθήκαμε ήδη εκτενώς στην προσφυγή μας στην πληρότητα των αδειοδοτήσεών μας.

Προς απάντηση δε των όσων περιλαμβάνονται στις σκέψεις 36-44 της παρέμβασης της συνδιαγωνιζόμενης, και παρ' ότι τα περισσότερα από όσα εκεί περιέχονται ουδεμία σχέση έχουν με την καταλληλότητα των ψυκτικών θαλάμων, επαγόμεστε τα εξής:

2. Κατ' αρχάς, πρέπει να τονιστεί ευθύς εξ αρχής ότι η αναθέτουσα αναφέρεται σε αδειοδοτήσεις, συνεπώς τα παράπονα της παρεμβαίνουσας περί ελλείψεως εγγράφων άλλων, όπως ιδιωτικά συμφωνητικά, ΕΕΕΣ κλπ. είναι αυθαίρετα και δεν ερείδονται ούτε στον επίμαχο όρο της διακήρυξης ούτε και προκύπτουν από την ισχνή αιτιολογία που παραθέτει η αναθέτουσα.

Ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, ότι, ο χώρος προσωρινής αποθήκευσης των ΕΑΑΜ δεν αναφέρεται στην θεωρημένη μελέτη της εταιρείας μας, σε αντίθεση με όσα ορίζονται στην άδεια συλλογής και μεταφοράς ΕΥΑΜ (δικαιολογητικό «2.2 Διαπεριφερειακή άδεια «...» 2017»), ότι δηλαδή θα πρέπει η στάθμευση των οχημάτων να γίνεται στους χώρους που έχουν δηλωθεί στην θεωρημένη μελέτη. Η εταιρεία μας πράγματι έχει ενημερώσει τον φάκελο της άδειάς της με σχετικό αίτημά της την 13.09.2020 (επισυνάπτουμε το σχετικό αίτημα προς το ΥΠΕΚΑ μέσω ηλ. ταχυδρομείου -Συνημμ. 2), αμέσως μετά την σύναψη του από 9.9.2020 σχετικού συμφωνητικού παραχώρησης του επίμαχου χώρου στάθμευσης (Συνημμ. 3), επί του οποίου εκδόθηκε το με αρ. πρωτ. ΥΠΕΝ/ΔΔΑ/87932/1904/29.10.2020 έγγραφο του ΥΠΕΝ (Συνημμ. 4). Σημειωτέον ότι η εν λόγω ενέργεια, αποτελεί απλώς ενημέρωση του φακέλου της άδειας και δεν επιφέρει έκδοση νέας άδειας ή τροποποίηση της υπάρχουσας. Συνεπώς, η άδεια συλλογής και μεταφοράς των ΕΑΥΜ της εταιρείας μας, είναι και σήμερα, αυτή που υποβλήθηκε ως δικαιολογητικό 2.2. (με αρ. οικ.36743/1796/2017) με την προσφορά μας. Η απαίτηση της διακήρυξης αφορούσε περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις και η εταιρεία μας προσκόμισε την εν λόγω άδειά της, καλύπτοντας έτσι πλήρως την απαίτηση ως προς την μεταφορά, που αποτελεί και το επίμαχο τμήμα του έργου, ως προς τον προκείμενο λόγο απόρριψης. Τα υπόλοιπα έγγραφα, ήτοι η ενημέρωση του φακέλου και το ιδ. συμφωνητικό με την εταιρεία «...». (Συνημμ. 2-4) επισυνάπτονται στο παρόν Υπόμνημα, απλώς προς υποστήριξη των ισχυρισμών μας ενώπιόν Σας.

3. Περαιτέρω, όπως αναφέραμε στην προσφυγή μας, σύμφωνα με την παράγραφο 8.4.1 της οδηγίας ADR (ΚΥΑ οικ. Γ5/48222/2474/2019), η στάθμευση των οχημάτων που μεταφέρουν επικίνδυνα εμπορεύματα μπορεί να γίνει εάν τηρείται μία από τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Ένα όχημα σταθμεύει επιβλεπόμενο από φύλακα που έχει ενημερωθεί για την φύση του φορτίου και για το πού βρίσκεται ο οδηγός

β) Ένα δημόσιο ή ιδιωτικό όχημα σταθμεύει όπου το όχημα δεν είναι πιθανό να πάθει φθορά από άλλα οχήματα

γ) Σε κατάλληλο ανοιχτό χώρο μακριά από δημόσιες λεωφόρους και από κατοικίες, όπου συνήθως δεν περνάει ή δεν συγκεντρώνεται κοινό.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν είναι καν απαραίτητη η μίσθωση ή παραχώρηση σχετικού χώρου προσωρινής στάθμευσης, με βάση πάντοτε την οδηγία ADR, εφόσον πληρείται μία από τις παραπάνω προϋποθέσεις. Συνεπώς, η εταιρεία «...», σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί υπερβολάβο της εταιρείας μας, διότι δεν εκτελεί κανένα τμήμα της σύμβασης, η οποία θα εκτελείται εξολοκλήρου από την εταιρεία μας και από την υπερβολάβο εταιρεία «...» (μονάδα αποστείρωσης). Η εν λόγω εταιρεία απλώς μας παραχωρεί έναν χώρο όπου θα πραγματοποιείται προσωρινή στάθμευση (στάση) των οχημάτων μας με βάση τα προβλεπόμενα από την οδηγία ADR (η οποία, όπως εκτέθηκε, δεν θέτει καμία απαίτηση περί ύπαρξης μισθωμένου ή ιδιόκτητου χώρου για την στάθμευση ή, πολύ περισσότερο, περιβαλλοντικής αδειοδότησης του χώρου αυτού).

4. Τέλος, και σχετικώς με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 42 της παρέμβασης, λεκτέα τα εξής:

Στην παράγραφο 2.2.4.1 («Οχήματα μεταφοράς EAAM, MEA») του παραρτήματος I της ΚΥΑ οικ.146163 αναφέρεται, ως απαίτηση για τα οχήματα μεταφοράς EAAM «...κατ' ελάχιστον, να είναι τελείως κλειστά, στεγανά, να έχουν δυνατότητα ψύξης $\leq 8^{\circ}\text{C}$...». Τα υποβληθέντα πιστοποιητικά κατά ATP των οχημάτων της εταιρείας μας (δικαιολογητικά «2.15 ATP «...» ως 3.2023 θεωρημένο» και «2.15 ATP «...» ως 4.2022 θεωρημένο») έχουν εκδοθεί με βάση τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού της ΚΥΑ και μόνον αυτού.

Τούτο διότι, και αντίθετα με την εσφαλμένη και παραπλανητική παραδοχή από την οποία εκκινεί η συλλογιστική της παρεμβαίνουσας, οι παρ. 3.1 (Αποθήκευση εντός YM) και 3.2 (Αποθήκευση εκτός YM) δεν τυγχάνουν εφαρμογής εδώ, διότι σε αυτές ορίζονται οι απαιτήσεις που αφορούν στην ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ των EAAM και όχι στη ΜΕΤΑΦΟΡΑ τους από τις YM στη μονάδα επεξεργασίας, η οποία ρυθμίζεται από τις παρ. 2.2.1-2.2.4. Με βάση λοιπόν τις απαιτήσεις, που σε αυτές τίθενται, ελέγχεται η καταλληλότητα των ψυκτικών θαλάμων των φορτηγών και συγκεκριμένα, ως προς την απαιτούμενη θερμοκρασία που πρέπει να επιτυγχάνεται για να λάβουν την σχετική έγκριση, εφαρμογή έχει η παρ. 2.2.4.2 που ορίζει ως τέτοια θερμοκρασία, αυτή των $\leq 8^{\circ}\text{C}$.

Η παρεμβαίνουσα επιχειρεί λοιπόν παραπλανητικά, να πείσει, ότι τα

προσκομισθέντα από την εταιρεία μας πιστοποιητικά ATP (δικ/κά 2.15 - επισυνάπτονται και εδώ προς διευκόλυνση ως συνημμ. 5,6), δήθεν δεν πληρούν τις απαιτήσεις της ανωτέρω ΚΥΑ, υπολαμβάνοντας ότι οι επιτευχθείσες θερμοκρασίες των ψυκτικών θαλάμων των εν λόγω φορητών, ήτοι αυτή των 5.3 °C για το «...» και αυτή των 6.2 °C για το «...», δήθεν δεν είναι επαρκείς για να αποδείξουν την καταλληλότητά τους, άλλως ευθέως αμφισβητεί την εγκυρότητα των εν λόγω, εκδοθεισών από το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, Εκθέσεων. Τούτο το επιχειρεί, αφήνοντας να εννοηθεί, ότι η στάθμευση των οχημάτων, ισοδυναμεί με «αποθήκευση» και άρα εφαρμογή έχει η παράγραφος 3.2 που αφορά την αποθήκευση εκτός ΥΜ (η οποία ως προς τις απαιτήσεις παραπέμπει στις τιθέμενες στην παρ. 3.1, μεταξύ των οποίων και η απαιτούμενη θερμοκρασία $\leq 5^{\circ}\text{C}$). Είναι απολύτως εσφαλμένη όμως αυτή η συλλογιστική διότι όπως εναργώς προκύπτει από τις σχετικές διατάξεις των παρ. 3.1 και 3.2 η αποθήκευση αφορά σταθερές εγκαταστάσεις (εντός ΥΜ ή εκτός ΥΜ σε άλλες εγκαταστάσεις όπως και κυρίως, η αποθήκευση στη μονάδα επεξεργασίας μέχρι την ώρα της επεξεργασίας) και όχι τα φορητά οχήματα - ψυγεία, οι προδιαγραφές των οποίων ρυθμίζονται με τις παρ. 2.2.1-2.2.4.

Στην περίπτωση μας, όπως ρητώς δηλώνουμε, τα απόβλητα κατά την στάθμευση των οχημάτων θα παραμένουν στους ψυκτικούς θαλάμους αυτών, οι οποίοι είναι αυτονοήτως, από κατασκευής τους, ρυθμισμένοι να λειτουργούν και να διατηρούν τις επιθυμητές θερμοκρασίες (σύμφωνα με τη ρύθμιση του εκάστοτε χειριστή-οδηγού) και όταν το όχημα σταθμεύει, ήτοι και όταν δεν λειτουργεί η μηχανή του, ώστε, δεδομένου ότι τα οχήματα αυτά έχουν σχεδιαστεί με πρωταρχικό σκοπό την διασφάλιση της ποιότητας των ευαίσθητων ουσιών που μεταφέρουν, να εξασφαλίζεται η διατήρηση της απαιτούμενης θερμοκρασίας εντός αυτών.

Δεδομένου άλλωστε, ότι τμήμα της μεταφοράς είναι και η δια θαλάσσης, με την ερμηνεία που επιχειρεί η παρεμβαίνουσα, θα έπρεπε να θεωρηθεί αποθήκευση και ο χρόνος παραμονής των φορητών εντός του θαλάσσιου μέσου (πλοίου).

Τούτο όμως έρχεται σε ευθεία αντίφαση με την ρητή πρόβλεψη, στην εν λόγω ΚΥΑ, της θαλάσσιας μεταφοράς, ως τρόπου μεταφοράς (ιδ. αρ. 2.2.1.

της ΚΥΑ), ενώ στο ίδιο πνεύμα, κινείται και η παρ. 4 του αρ. 2 της ΚΥΑ (σελ. 29863), όπου ορίζεται ότι «...η μεταφόρτωση μέσω κινητών μονάδων αποτελεί εργασία μεταφοράς(αυτή για την οποία έχει αδειοδοτηθεί η εταιρεία μας - βλ. συνημμ. 4),ενώ η μόνιμη εγκατάσταση μεταφόρτωσης αποτελεί εργασία αποθήκευσης.»

Προς περαιτέρω απόδειξη του νομίμου των ισχυρισμών μας, παρ' ότι όπως αποδείξαμε, προκύπτει εναργώς από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, προσκομίζουμε και την σχετική με αρ. 9995/680/16.04.2013 εγκύκλιο του Υπ. Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με την οποία διευκρινίζονται, μεταξύ άλλων, τα σχετικά με τις Εκθέσεις Εμπειρογνομώνων ATP (σελ. 2 - τελευταία παράγραφος - συνημμ. 5) όπου αναφέρεται ότι «Τα αποτελέσματα θεωρούνται επιτυχή εφόσον επαληθευτεί ότι, όταν η εξωτερική θερμοκρασία δεν είναι χαμηλότερη από +15° η εσωτερική θερμοκρασία του κενού εξοπλισμού, η οποία προηγουμένως έχει φτάσει την εξωτερική θερμοκρασία, μπορεί να φτάσει σε μία μέγιστη χρονική διάρκεια τριών ωρών στην οριακή θερμοκρασία των +8° C.»

Σημειώνουμε τελικώς, και ως εκ περισσού, ότι στην πραγματικότητα, η ψυκτική ικανότητα των θαλάμων των οχημάτων της εταιρείας μας μπορεί να φθάσει και θερμοκρασία υπό του μηδενός (κατάψυξη), απλώς η διαδικασία ελέγχου ATP σε συνδυασμό με την κείμενη νομοθεσία δεν απαιτούσε να διακριβωθεί και να πιστοποιηθεί κάτι τέτοιο στον συγκεκριμένο έλεγχο (και ως εκ τούτου, ο έλεγχος ολοκληρώθηκε, πριν η θερμοκρασία των θαλάμων φτάσει σε ακόμη χαμηλότερα επίπεδα).

Αποδείξαμε ότι πληρούσαμε λοιπόν και τον προκείμενο όρο της διακήρυξης και καθίσταται και γι' αυτούς τους λόγους μη νόμιμη και ακυρωτέα η προσβαλλόμενη.

III. Ως προς την αποδοχή της τεχνικής προσφοράς της εταιρείας «...»

Η αναθέτουσα, δυστυχώς, ουδέν απαντάει επί των ισχυρισμών μας που αφορούν τις πλημμέλειες της προσφοράς της συνδιαγωνιζόμενης εταιρείας «...», οπότε θα περιοριστούμε με το παρόν, και επεξηγηματικώς σε όσα αναφέρουμε στην προσφυγή μας, σε σχετικό σχολιασμό της παρέμβασης της συνδιαγωνιζόμενης.

1. Κατ' αρχάς και ευθύς εξ αρχής πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι στην παρ. 13 της παρέμβασης, η παρεμβαίνουσα, σχολιάζοντας τους λόγους απόρριψης της δικής μας προσφοράς, αναφέρει ότι «τα πιστοποιητικά ... υποβλήθηκαν προς απόδειξη της (υποτιθέμενης) συμμόρφωσης με τις αντίστοιχες Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης, γεγονός που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Συνεπώς, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, τα παραπάνω δικαιολογητικά έπρεπε πράγματι να υποβληθούν με τον φάκελο της τεχνικής προσφοράς και, επομένως, ορθώς ελήφθησαν υπόψη από την Αναθέτουσα Αρχή.»

Στην παράγραφο 49 δε, σε απόλυτη σύμπνοια με τους πιο πάνω ισχυρισμούς μας, περί μη υποχρέωσης υποβολής πιστοποιητικών με βάση τα οποία αποκλειστήκαμε από την διαδικασία, αναφέρει ότι «η παραπάνω ερμηνεία επιρρωνύεται και από το γεγονός ότι δυνάμει άλλων Προδιαγραφών της Διακήρυξης ζητείται ρητώς η υποβολή ορισμένου δικαιολογητικού (βλ. λ.χ., σελ. 48, όπου ζητείται «...να κατατεθούν επίσης και τα σχετικά πιστοποιητικά ADR και ΕΛΟΤ...», και σελ. 50.).

Εντούτοις, στις παρ. 46-57 όπου επιχειρεί να αντικρούσει τους προβαλλόμενους από εμάς λόγους για τους οποίους έπρεπε να απορριφθεί η προσφορά της, αντίθετα με την ανωτέρω συλλογιστική, προσπαθεί να πείσει, ότι στην δική της περίπτωση, το υποβληθέν ως εκ περισσού (όπως ισχυρίζεται), με αρ. 23 «Πιστοποιητικό για τους βιολογικούς δείκτες ΕΛΟΤ 11138.06» δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την αναθέτουσα, παρ' ότι με αυτό αποδεικνύεται μη πλήρωση του με αρ. 6 και 15 όρου των Τεχνικών Προδιαγραφών (σελ. 50-51) της διακήρυξης, καθ' ότι η ισχύς του έχει λήξει. Τούτο δε μάλιστα, την στιγμή που στο Φύλλο Συμμόρφωσής της (δικ/κό 00.ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, σελ. 17) παρέπεμψε ρητώς στο εν λόγω δικαιολογητικό, για την πλήρωση του επίμαχου όρου.

Εφαρμόζει, με άλλα λόγια, όπως άλλωστε προδήλως πράττει και η αναθέτουσα, δύο μέτρα και δύο σταθμά, καθώς, αναφορικά με την δική της προσφορά, δέχεται ότι καλώς δεν ελήφθη υπόψη το εν λόγω δικαιολογητικό, το οποίο αν λαμβανόταν υπόψη, θα έπρεπε να οδηγήσει στον αποκλεισμό της.

2. Επιχειρεί δε να πείσει σε σχέση με τα ανωτέρω, ισχυριζόμενη, ότι για την πλήρωση της συγκεκριμένης απαίτησης, η οποία, ως εκ της φύσεώς της,

αφορά το στάδιο της εκτέλεσης της σύμβασης, δεν θα ήταν λογικό να ζητείται απόδειξη στο στάδιο της υποβολής προσφορών.

Ενδεικτικά παραθέτουμε παραδείγματα άλλων απαιτήσεων της διακήρυξης, που αφορούν και αυτές στο στάδιο της εκτέλεσης της σύμβασης, ωστόσο η αναθέτουσα επέλεξε να απαιτήσει την απόδειξη της πλήρωσης των σχετικών όρων ταυτόχρονα με την υποβολή της προσφοράς:

Έτσι, στην σελ. 48 της Διακήρυξης, περιλαμβάνεται η εξής απαίτηση:

«Οι κάδοι θα είναι πιστοποιημένοι κατά ADR και θα απολυμαίνονται καταλλήλως από τον ανάδοχο μετά από κάθε χρήση λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα ΕΛΟΤ 1275 - 99 και ΕΛΟΤ EN 1276 - 98. Να κατατεθούν επίσης και τα σχετικά πιστοποιητικά ADR και ΕΛΟΤ.»

Συνεπώς, σχετικώς προς τα πρότυπα ΕΛΟΤ 1275 - 99 και ΕΛΟΤ EN 1276 - 98, καίτοι αφορούν στην απολύμανση των κάδων κατά την εκτέλεση της σύμβασης, εντούτοις ζητήθηκε η υποβολή των σχετικών πιστοποιητικών συμμόρφωσης προς τα πρότυπα, ως δικαιολογητικού συμμετοχής στον διαγωνισμό.

Επίσης, με βάση την απαίτηση της παραγράφου 13, σελ. 51 της διακήρυξης: «13. Ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης αποστείρωσης θα πρέπει να εφαρμόζει το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 12347 - 97 (κατηγοριοποίηση, ικανότητα καθαρισμού, ικανότητα αποστείρωσης, στεγανότητα διαρροών).»

Η συγκεκριμένη απαίτηση επίσης αφορά στην λειτουργία της εγκατάστασης κατά την εκτέλεση της σύμβασης, χωρίς να ζητείται η υποβολή συγκεκριμένου πιστοποιητικού, εντούτοις η εταιρεία «...» έχει υποβάλει το δικαιολογητικό «22. Στοιχεία Πιστοποιήσεων-Ελέγχου Ινστιτούτο Παστέρ για τις προδιαγραφές ΕΛΟΤ 1234797» προς απόδειξη της συμμόρφωσης με την ανωτέρω απαίτηση.

Συνεπώς, η τεκμηρίωση που επιχειρεί η παρεμβαίνουσα, παρίσταται αλυσιτελής και ουδέν αποδεικνύει.

Κατά τα λοιπά και ως προς τον κύριο ισχυρισμό μας, περί παραβίασης του ίσου μέτρου κρίσεως από πλευράς της αναθέτουσας, αναφερόμαστε και παραπέμπουμε στο Κεφάλαιο Δ.Ι. της προσφυγής μας. .».

12. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 18 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και

χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...] Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων.[...]. Το, δε, άρθρο 53 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης» προβλέπει στην παρ. 1 τα εξής «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών». Περαιτέρω, το άρθρο 54 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Τεχνικές προδιαγραφές» αναφέρει τα κάτωθι «1. Οι τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στην περίπτωση 1 του Παραρτήματος VII του Προσαρτήματος Α΄ παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. 2. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε ειδική διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης και είναι ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές μπορούν επίσης να καθορίζουν αν απαιτείται μεταβίβαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. 4. Για όλες τις συμβάσεις που προορίζονται για χρήση από φυσικά πρόσωπα είτε πρόκειται για το ευρύ κοινό είτε για το προσωπικό της αναθέτουσας αρχής, οι τεχνικές προδιαγραφές, καταρτίζονται με τρόπο ώστε να λαμβάνουν υπόψη κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή το σχεδιασμό για όλους τους χρήστες. 5. Αν έχουν υιοθετηθεί υποχρεωτικές απαιτήσεις προσβασιμότητας δυνάμει νομοθετικής πράξης της Ένωσης, οι τεχνικές προδιαγραφές, όσον αφορά τα κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή τον σχεδιασμό για όλους τους χρήστες, καθορίζονται με παραπομπή στις εν λόγω απαιτήσεις. 6. 2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών

φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 7. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή -όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο», γ) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α', με παραπομπή, ως τεκμήριο συμβατότητας προς τις εν λόγω επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β', δ) με παραπομπή στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' για ορισμένα χαρακτηριστικά και με παραπομπή στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' για ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά. 8. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς προσδιορισμένη και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή της παρ. 3. Η εν λόγω μνεία

συνοδεύεται από τον όρο «ή ισοδύναμο».9. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα παραπομπής στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β΄ της παρ. 3, δεν απορρίπτει προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προσφερόμενα έργα, αγαθά ή οι υπηρεσίες δεν πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες έχει παραπέμψει, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι οι λύσεις που προτείνει πληρούν κατά ισοδύναμο τρόπο τις απαιτήσεις που καθορίζονται από τις τεχνικές προδιαγραφές. 10. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ της παρ. 3 για τη διατύπωση των τεχνικών προδιαγραφών με αναφορά στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν απορρίπτει προσφορά έργων, αγαθών ή υπηρεσιών που πληρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μία ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μία κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο ή ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εφόσον οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζει.11. Ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι το έργο, η αγαθό ή η υπηρεσία που πληροί το πρότυπο ανταποκρίνεται στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις τις οποίες έχει ορίσει η αναθέτουσα αρχή. 12. Οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται και εγκρίνονται πριν την έναρξη της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης κατά το άρθρο 61.[...]. Επίσης, το άρθρο 91 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Λόγοι αποκλεισμού» προβλέπει ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102. γ) Για

την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102. δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, αν τέτοια δεν επιτρέπεται ή, αν επιτρέπεται, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις των εγγράφων της σύμβασης. ε) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές εκτός αν επιτρέπεται η υποβολή εναλλακτικής προσφοράς. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων. στ) Προσφορά υπό αίρεση. [...]». Περαιτέρω, το άρθρο 94 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Περιεχόμενο φακέλου «Τεχνική Προσφορά» προβλέπει ρητά ότι «1. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, στην περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 50 και το κριτήριο ανάθεσης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας – τιμής, ο ξεχωριστός σφραγισμένος φάκελος, με την ένδειξη «Τεχνική Προσφορά» περιέχει τουλάχιστον οριστική μελέτη όλων των απαραίτητων έργων. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου στις οποίες κριτήριο ανάθεσης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας - τιμής, τα περιεχόμενα του φακέλου «Τεχνική Προσφορά» ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. [...]». Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων προμηθειών και γενικών υπηρεσιών ο φάκελος της τεχνικής προσφοράς περιέχει ιδίως τα έγγραφα και τα δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν την τεχνική επάρκεια, χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των προσφορών και περιγράφονται στα έγγραφα της σύμβασης». Τέλος, το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Συμπλήρωση - αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών» προβλέπει ρητώς ότι « 1. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες ή τους υποψηφίους να διευκρινίζουν ή να συμπληρώνουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβάλει, μέσα σε εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της

σχετικής πρόσκλησης. Οποιαδήποτε διευκρίνιση ή συμπλήρωση που υποβάλλεται από τους προσφέροντες ή υποψηφίους, χωρίς να έχει ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή, δεν λαμβάνεται υπόψη. 2. Η πιο πάνω διευκρίνιση ή η συμπλήρωση αφορά μόνο τις ασάφειες, επουσιώδεις πλημμέλειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα που επιδέχονται διόρθωση ή συμπλήρωση, ιδίως δε παράλειψη μονογραφών, διακεκομμένη αρίθμηση, ελαττώματα συσκευασίας και σήμανσης του φακέλου και των υποφακέλων των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, λεκτικές και φραστικές αποκλίσεις των εγγράφων της προσφοράς από την ορολογία των εγγράφων της σύμβασης, που δεν επιφέρουν έννομες συνέπειες ως προς το περιεχόμενό τους, ελλείψεις ως προς τα νομιμοποιητικά στοιχεία, πλημμελής σήμανση αντιγράφων που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74), μεταφράσεων και λοιπών πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, διαφοροποίηση της δομής των εγγράφων της προσφοράς από τα υποδείγματα, υποχρεωτικά ή μη, που θεσπίζονται με νόμο, κανονιστικές πράξεις ή τα έγγραφα της σύμβασης. Η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, κατά το πρώτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί. 3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης. 4. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόσκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσονος σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που η αναθέτουσα αρχή κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη προσφορά σε σχέση με τις

λοιπές. 5. Η παροχή της δυνατότητας διευκρινίσεων στον προσφέροντα ή υποψήφιο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4, είναι υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή, αν επίκειται αποκλεισμός του από τη διαδικασία, λόγω ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς».

13. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον

Αριθμός απόφασης: 871/2021

αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του (Συμβάσεις Δημοσίων Έργων Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. θ', σελ. 776).

14. Επειδή, ο τρόπος συντάξεως των προσφορών στα πλαίσια των δημοσίων διαγωνισμών διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, η οποία αποσκοπεί στην εξασφάλιση αφενός της τήρησης των αρχών του ανταγωνισμού, της διαφάνειας και του ίσου μέτρου κρίσεως αφετέρου της ανάγκης ευχερούς συγκρίσεως των προσφορών μεταξύ τους καθώς και στην αποφυγή του κινδύνου αλλοιώσεως αυτών (ΣτΕ127/2015, 1971/2013, 194/2011, 804/2010, 3084/2008, 1895/2007, 3769/2003, ΕΑ 860, 689/2011, 1008/2009, 817/2008). Επίσης, όπως προαναφέρθηκε, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε

στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000).

15. Επειδή, σύμφωνα με πάγια νομολογία, ενόψει της αρχής της τυπικότητας, που, όπως προαναφέρθηκε, διέπει τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να καλεί τους προμηθευτές να συμπληρώσουν τα νομίμως, καταρχήν, υποβληθέντα δικαιολογητικά ή να παρέχουν σχετικές διευκρινίσεις αλλά όχι να αναπληρώσουν μη υποβληθέντα ή μη νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά (ΣτΕ 2454/09, ΕΑ ΣτΕ 457, 364/09, 738/09, 180/09, 567/08, 3075/08, 307/07, ΔΕφΑΘ 271/2011). Περαιτέρω, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C- 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C- 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς (βλ. σχετικές αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C- 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36).

16. Επειδή, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της

εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000). Κατά τα παγίως, δε, κριθέντα, αποκλεισμός τεχνικής προσφοράς προβλέπεται μόνο στην περίπτωση απόκλισης από τους απαραίτατους όρους της διακήρυξης, ως τέτοιοι, δε, νοούνται στο σύνολό τους οι τεχνικές προδιαγραφές.

17. Επειδή, δέσμια αρμοδιότητα υπάρχει, όταν το διοικητικό όργανο, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τους κανόνες δικαίου πραγματικές ή νομικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους, είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, την οποία προκαθορίζουν οι κανόνες αυτοί (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 1ος τόμος, 15η έκδοση σελ. 138). Συνεπώς, αν η δημόσια διοίκηση δεν ενεργήσει – όταν ο νόμος απαιτεί ενέργεια- παρανομεί (Α. Ι. Τάχος, Ελληνικό διοικητικό δίκαιο, 5η έκδοση, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1996, σελ, 319).

18. Επειδή, οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, ως της χρηστής διοίκησης, και, της αναλογικότητας, έχουν εφαρμογή κατά την ενάσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Αναθέτουσας Αρχής, ήτοι της νομικής δυνατότητας της διοίκησης να επιλέγει ανάμεσα σε διάφορες εξίσου νόμιμες λύσεις, μία απόφαση δηλαδή για το εάν, πότε και πώς της διοικητικής δράσης (Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Αθήνα-Κομοτηνή 2004, σ. 191).

19. Επειδή, επομένως, κρίσιμη είναι η διαφοροποίηση και υπό αυτή την έννοια η αποφυγή της σύγχυσης της διακριτικής ευχέρειας με την ερμηνεία ενός κανόνα δικαίου, που οφείλει να κάνει η Διοίκηση, η οποία συνίσταται στην εξακρίβωση, με τη χρήση των διαφόρων ερμηνευτικών μεθόδων, με επικρατέστερες πέραν της γραμματικής, την συστημική - υπό την έννοια της ένταξης της επίμαχης διάταξης σε ένα πλέγμα διατάξεων - και την τελολογική, του ποια πραγματικά αρμοδιότητα παρέχει ο κανόνας δικαίου στο διοικητικό όργανο και καταλήγει στην υιοθέτηση μιας και μόνης άποψης. Αντιστοίχως, διαφοροποιείται η διακριτική ευχέρεια της απλής διαπίστωσης της συνδρομής των πραγματικών ή νομικών καταστάσεων, που συνιστούν τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση της διοικητικής πράξης, η οποία

δύναται να είναι θετική ή αρνητική, σωστή ή λανθασμένη. Στην περίπτωση αυτή, το διοικητικό όργανο έχει απλώς αρμοδιότητα να εξακριβώσει την ύπαρξη των στοιχείων, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνθέτουν ορισμένη πραγματική ή νομική κατάσταση, για να κρίνει, εάν υπάρχει η προϋπόθεση εφαρμογής ενός απρόσωπου κανόνα δικαίου με την έκδοση της σχετικής πράξης δεδομένου ότι η διαπίστωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων είναι αναγκαία για την άσκηση της δέσμιας αρμοδιότητας. (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, Τόμος 1, 15η Έκδοση, 2017, σελ 140). Επομένως, δεν χωρεί εφαρμογή των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης όπου η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εφαρμόσει συγκεκριμένη διάταξη και κατά τον νόμο και την Διακήρυξη ενεργεί κατά δεσμία αρμοδιότητα (πρβλ. ΔΕΦΑΘ 2098/2013, ΣΤΕ 2067/2004, 13/2003, 1072/2003).

20. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, στο παρόν στάδιο της αξιολόγησης η αναθέτουσα αρχή, κατ' αρχήν κατά δεσμία αρμοδιότητα κρίνει τις προσφορές επί ίσοις όροις και με προσήλωση στην λεκτική αποτύπωση των όρων της κανονιστικής πράξης (Διακήρυξης) στα πλαίσια της αρχής της τυπικότητας, απορρίπτοντας, ομοίως, κατά δεσμία αρμοδιότητα προσφορά που παραβιάζει απαραίτους όρους της διακήρυξης. Έχει, δε, έτι περαιτέρω, κριθεί (ΕΛΣυν 524/2012 Τμ. VI), ότι η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί νομίμως να απορρίψει προσφορά που, σε κάθε περίπτωση, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της διακήρυξης, στηριζόμενη σε λόγους, οι οποίοι δεν προβλέπονται στην εν λόγω διακήρυξη και προβάλλονται μετά την υποβολή της προσφοράς αυτής (ΣΤΕ ΕΑ 179/2009, 61/2011, υπόθ. C-6/05 ΔΕΚ, απόφ. της 14.6.2007).

21. Επειδή ως διδάγματα της κοινής πείρας θεωρούνται γενικές αρχές που συνάγονται επαγωγικά από την καθημερινή παρατήρηση της εμπειρικής πραγματικότητας, τη συμμετοχή στις συναλλαγές και τις γενικές τεχνικές ή επιστημονικές γνώσεις, οι οποίες έχουν γίνει κοινό κτήμα και χρησιμοποιούνται από το δικαστήριο για την εξειδίκευση των αορίστων νομικών εννοιών και για έμμεση απόδειξη κρίσιμων γεγονότων, ή την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας των αποδεικτικών μέσων, που προσκομίστηκαν (ΟΛΑΠ 8/2005, ΣΤΕ 414/2006, ΔΕφ Θεσ. 2632/2015).

22. Επειδή, το ΔΕΕ έχει χρησιμοποιήσει την έννοια «του ευλόγως ενημερωμένου και κανονικά επιμελούς συμμετέχοντα» σε διαφορετικά επίπεδα αξιολογικής κρίσης. Ειδικότερα, καταρχήν αναφορικά με την κρίση περί της ασάφειας ή μη όρου διακήρυξης έχει αναφέρει ενδεικτικά «Στη σκέψη 42 της αποφάσεως SIAC Construction (C--19/00, EU:C:2001:553), το Δικαστήριο έκρινε ότι τα κριτήρια αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται, στη συγγραφή υποχρεώσεων ή στην προκήρυξη του διαγωνισμού, κατά τρόπο που να επιτρέπει σε όλους τους διαγωνιζόμενους οι οποίοι είναι ευλόγως ενημερωμένοι και επιδεικνύουν τη συνήθη επιμέλεια να τα ερμηνεύουν κατά τον ίδιο τρόπο. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει αν ο ενδιαφερόμενος διαγωνιζόμενος αδυνατούσε όντως να κατανοήσει τα επίμαχα κριτήρια αναθέσεως ή αν πρέπει να θεωρηθεί ότι είχε τη δυνατότητα να τα κατανοήσει βάσει του κριτηρίου του ευλόγως ενημερωμένου διαγωνιζόμενου που επιδεικνύει τη συνήθη επιμέλεια» (βλ. Απόφαση ΔΕΕ της 12ης Μαρτίου 2015, C-538/13 (eVigilo Ltd) σκ. 54,55, πρβλ. Προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέως, Eleanor Sharpston της 2ης Σεπτεμβρίου 2018, Υπόθεση C-375/17 (Stanley Int. Betting Ltd) σκ. 71). Περαιτέρω, η ως άνω έννοια υπεισέρχεται όταν το Δικαστήριο υπολαμβάνει συγκεκριμένη συμπεριφορά επιληφθέν επί συγκεκριμένης συμπεριφοράς υποψηφίου και δη επί ζητήματος γένεσης τελωνιακής οφειλής το ΔΕΕ έκρινε ότι «Συναφώς, αφενός, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η έκφραση «όφειλαν εύλογα να γνωρίζουν», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 202, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, του τελωνιακού κώδικα, αναφέρεται στη συμπεριφορά ενημερωμένου και επιμελή επιχειρηματία» [Απόφαση του ΔΕΕ της 17ης Νοεμβρίου 2011, υπόθεση C-454/10 (Oliver Jestel) σκ.22, Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα, Michal Bobek, της 5ης Ιουλίου 2017, Υπόθεση C-224/16 (ΑΕΒΤΠΙ) σκ. 71].

23. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο που αφορά την απόρριψη της προσφοράς της η προσφεύγουσα υποστηρίζει καταρχήν καταρχήν παραβιάζεται η αρχή του ίσου μέτρου κρίσης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή δεν απέρριψε την προσφορά της παρεμβαίνουσας αν και δεν είχε υποβάλει εν ισχύι πιστοποιητικό κατά ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01, ως άλλωστε

υπέμνησε με σχετικό υπόμνημά της η προσφεύγουσα προς την αναθέτουσα αρχή.

24. Επειδή, μετ' εννόμου συμφέροντος αποκλεισθείς υποψήφιος στρέφεται κατά της προσφοράς έτερου συμμετέχοντος υπό την προϋπόθεση ότι υφίσταται παραβίαση του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία στοιχειοθετείται μόνον εφόσον προβάλλεται παραδεκτώς ότι προσφορά έτερου συμμετέχοντος έγινε δεκτή παρόλο που παρουσίαζε τα αυτά ακριβώς προβλήματα με την προσφορά του προσφεύγοντος για παράδειγμα, έγινε δεκτή τεχνική προσφορά παρόλο που εμφανίζει την ίδια απόκλιση από τις προδιαγραφές της διακήρυξης, εξ αιτίας της οποίας απορρίφθηκε η δική του τεχνική προσφορά (ΣτΕ 1265/2011, ΕΑ 352/2011, 1156/2010, 246/2009, 569, 932/2008, 43, 717, 1319/2007, 1051/2006, 351, 508/2004). Διευκρινίζεται ότι κρίσιμο εν προκειμένω είναι εάν χώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα (ΕΑ 274/2012). Σε κάθε περίπτωση, ο σχετικός λόγος πρέπει να είναι ο ίδιος και όχι ανάλογος ή παρόμοιος (βλ..ΕΑ ΣτΕ 311, 1132/2009, Φίλης Αρναούτογλου, Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 3386/2010, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ. 100).

25. Επειδή, ωστόσο, η προσφεύγουσα επικαλείται εν προκειμένω την εφαρμογή της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης επί τω τέλει ακύρωσης της προσβαλλόμενης όσον αφορά τον αποκλεισμό της. Όπως, όμως, γίνεται παγίως δεκτό τόσο στο κοινοτικό, όσο και στο εσωτερικό δίκαιο, δεν νοείται στο πλαίσιο του Κράτους δικαίου ισότητα στην παρανομία (βλ. ΣτΕ 1544/2016, πρβλ. ΕΑ 43/2007, ΔΕΚ, απόφαση της 4.7.1985, CALVIN E. WILLIAMS, C-134/1984, Συλλ. 1985, σελ. 2225, σκ.14, ΠΕΚ απόφαση της 14.5.1998, SCA Holding Ltd, T-327/94, Συλλ. 1998 σελ. II-01373, σκ. 160, η οποία επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της 16.11.2000 του ΔΕΚ, C-297/98P, Συλλ. 2000, I-10101). Επομένως, ο συγκεκριμένος ισχυρισμός είναι απαράδεκτος και απορριπτός.

26. Επειδή, περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι δεν υπάρχει ρητή αναφορά στη διακήρυξη ότι το πιστοποιητικό κατά πρότυπο ΕΛΟΤ 12740 οφείλει να είναι από τρίτο φορέα κι επομένως, παραδεκτώς η ίδια υπέβαλε σε σχέση με τον επίμαχο κλίβανο, βεβαίωση της κατασκευάστριας

εταιρείας «...» (δικ/κο 2.24 Πιστοποιητικό ΕΛΟΤ 12740 «...»), με επισυναπτόμενη σε αυτήν έκθεση δοκιμής σύμφωνα με το εν λόγω πρότυπο.

27. Επειδή, ο οικείος όρος της διακήρυξης, τον οποίο επικαλείται με την αιτιολογία της προσβαλλόμενης η αναθέτουσα αρχή, αναφέρει αυτολεξεί «2. Οι διαδικασίες αποστείρωσης να ακολουθούν τα προβλεπόμενα στο πρότυπο του ΕΛΟΤ αρ. 12740/00 (ο ανάδοχος να διαθέτει πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ)». Κατά γραμματική ερμηνεία του ως άνω όρου η προσφεύγουσα όφειλε να αποδείξει ότι διαθέτει η ίδια πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ κατά το ως άνω πρότυπο, άλλως και όλως επικουρικώς τελολογικά και δεδομένης της ανάληψης των εργασιών αποστείρωσης από τρίτο οικονομικό φορέα, ο οποίος έχει υποβάλει αυτοτελές ΕΕΕΣ, να αποδείξει την πλήρωση της απαίτησης στο πρόσωπο του τελευταίου ή σωρευτικά με τον ανάδοχο και του τελευταίου.

28. Επειδή, από το προσκομισθέν με το υπόμνημα της προσφεύγουσας πρότυπο 12740/00 (αγγλική έκδοση) προκύπτει ως προς το πεδίο εφαρμογής το εξής «1. Πεδίο εφαρμογής

Αυτό το Ευρωπαϊκό Πρότυπο παρέχει οδηγίες για μεθόδους διαχείρισης, απενεργοποίησης και δοκιμών των αποβλήτων που περιέχουν οργανισμούς, οι οποίοι προέρχονται από εργαστηριακές δραστηριότητες και διαδικασίες βιοτεχνολογίας.

Αφορά στις μεθόδους για την μείωση των κινδύνων που προκύπτουν από την έκθεση σε απόβλητα που προέρχονται από δραστηριότητες εργαστηριακής κλίμακας που περιέχουν επιβλαβείς ή δυνητικά επικίνδυνους οργανισμούς για ανθρώπους, ζώα, φυτά ή το περιβάλλον. Τέτοια απόβλητα μπορεί να περιλαμβάνουν οργανισμούς είτε ως στερεά, υγρά ή αέρια υποπροϊόντα, μαζί με είδη ή εξοπλισμό που απαιτείται να απορρίπτεται και πιθανόν να μπορεί να μολυνθεί με οργανισμούς.

Τα απόβλητα μπορούν να δημιουργηθούν από εργαστήρια βιοτεχνολογίας, κλινικά, μοριακής βιολογίας, μικροβιολογίας και άλλης κατηγορίας από δραστηριότητες όπου χειρίζονται οργανισμοί, δημιουργούνται ή χρησιμοποιούνται γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί ή με εργαστηριακές διαδικασίες που περιλαμβάνουν υλικό ανθρώπινης, ζωικής ή φυτικής προέλευσης. Αυτό το Ευρωπαϊκό Πρότυπο δεν ισχύει για άλλους τύπους

αποβλήτων ή αποβλήτων από διαδικασίες υγειονομικής περίθαλψης ασθενών ή άλλες δραστηριότητες ιατρικής περίθαλψης». Προκύπτει επομένως, εναργώς ότι το πρότυπο καλύπτει την κατά περίπτωση διαδικασία διαχείρισης αποβλήτων ως εν προκειμένω την αποστείρωση, κατά τις ειδικότερες απαιτήσεις της διακήρυξης, και όχι καταρχήν την λειτουργία συγκεκριμένου μηχανήματος. Ως εκ τούτου, αφενός ευλόγως απαιτείται να το διαθέτει ο ανάδοχος ως εκτελών την εν θέματι διαδικασία, αφετέρου κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας η αναφορά σε πιστοποιητικό του ΕΛΟΤ αφορά πιστοποιητικό που εκδίδεται από φορέα διαπιστευμένο από τον ΕΛΟΤ για την τήρηση του επίμαχου προτύπου (βλ. σύμβαση με αρ. 41/2014 του Γενικού Νοσοκομείου «...», με ΑΔΑ: «...» και <https://www.hellascert.gr>), γεγονός που δεν συνιστά την επίμαχη περίπτωση, ως προκύπτει καταρχήν από την επισκόπηση των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα εγγράφων.

29. Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό, η διοικητική πράξη είναι νόμιμη με άλλη αιτιολογία, το κύρος της δεν θίγεται (ΣτΕ 2239/1970, 4698/1988, ΔΠρΘεσ 71/2000, βλ. Μ. Πικραμένος, Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων και ο ακυρωτικός δικαστικός έλεγχος, εκδ. Σάκκουλα, 2012, σελ. 344 επόμε.). Επομένως, ανεξαρτήτως εάν κρίσιμο εν προκειμένω είναι ότι το πιστοποιητικό που έχει προσκομίσει η προσφεύγουσα δεν έχει εκδοθεί από ανεξάρτητο φορέα, σε κάθε περίπτωση, δεν πληρούται ο όρος της διακήρυξης, καθώς δεν έχει υποβληθεί το απαιτούμενο πιστοποιητικό. Επομένως, ο συγκεκριμένος λόγος κρίνεται αβάσιμος.

30. Επειδή, η απόρριψη του ως άνω λόγου καθιστά νόμιμη κατά το διατακτικό την προσβαλλόμενη και αλυσιτελή την εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής που αφορούν την προσφορά της προσφεύγουσας, καθώς η τυχόν ευδοκίμησή τους ουδόλως δύναται να μεταβάλει τις έννομες συνέπειες της απόρριψης του πρώτου εξεταζόμενου λόγου (ΣτΕ 308/2020).

31. Επειδή, λαμβάνοντας υπόψη την πρόσφατη απόφαση του ΔΕΕ (C-771/2019), μετ' εννόμου συμφέροντος στρέφεται η προσφεύγουσα κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας επιδιώκοντας την ματαίωση του διαγωνισμού με σκοπό την επαναπροκήρυξή της.

32. Επειδή, ως προς τον πρώτο λόγο προσφυγής με τον οποίο βάλλει κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας επικαλείται η προσφεύγουσα ότι

έπρεπε να απορριφθεί καθώς έχει υποβάλει πιστοποιητικό σύμφωνα με το πρότυπο 11138, το οποίο έχει λήξει.

33. Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ως προς τον άνω λόγο ερειδόμενοι επί της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης (βλ. σκ 24), δεδομένου ότι δεν έχει απορριφθεί η προσφορά της προσφεύγουσας για παράβαση του ίδιου όρου, δεν χωρεί εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης. Συνακόλουθα, αλυσιτελώς προβάλλει η προσφεύγουσα την ερμηνεία έτερων όρων της διακήρυξης από την αναθέτουσα αρχή.

34. Επειδή, δευτερευόντως, ο σχετικός όρος της διακήρυξης αναφέρει αυτολεξεί «6. Ο ανάδοχος θα πρέπει να διενεργεί δειγματοληψίες και έλεγχο για την αποτελεσματικότητα της αποστείρωσης. Το πρότυπο ελέγχου που θα ακολουθείται είναι το ΕΛΟΤ EN ISO 11138.01». Ωστόσο, δεν αναφέρεται ρητά σε κάποιον όρο της διακήρυξης τί έγγραφο οφείλει να προσκομίσει ο υποψήφιος για την προσήκουσα απόδειξη της πλήρωσης του οικείου όρου. Περαιτέρω, με βάση το Παράρτημα II (σελ. 57) απαιτείται μεν η συμπλήρωση και υποβολή φύλλου συμμόρφωσης, δεν τίθεται όμως επί ποινή αποκλεισμού η ορθή συμπλήρωση αυτού.

35. Επειδή, τυχόν ασάφειες ή πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών και θα πρέπει να παρέχεται και σε αυτούς, οι οποίοι βλάπτονται από την ασάφεια ή την πλημμέλεια αυτή, η δυνατότητα να συμπληρώσουν την τυχόν ελαττωματική προσφορά τους (ΕΑ ΣτΕ 423/2011, 424/2011, 425/2011). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται σε βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970, Αρμ. 1970, σελ. 1111, Εφ.Θεσ. 501/87, ΕΔημ.Εργ. 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, έκδοση θ' , Σάκκουλας, σελ. 776).

36. Επειδή, επομένως, είναι θεμιτός και σύμφωνος με την αρχή της τυπικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης ο αποκλεισμός υποψηφίου λόγω μη τήρησης υποχρεώσεων που απορρέουν από τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα και την ισχύουσα εθνική νομοθεσία καθόσον είναι σαφής (βλ. εξ αντιδιαστολής Απόφαση Ρίρρο Ριζο, C-27/2015 της 2ας

Ιουνίου 2016, σκέψη 51, όπου κρίθηκε ότι δεν επιτρέπεται ο αποκλεισμός οικονομικού φορέα από διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, λόγω μη τηρήσεως από τον φορέα αυτόν υποχρεώσεως η οποία δεν προκύπτει ρητώς από τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα ή από την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, αλλά από την ερμηνεία της εν λόγω νομοθεσίας και των εν λόγω εγγράφων, καθώς και από την εκ μέρους των εθνικών διοικητικών αρχών και των εθνικών Δικαστηρίων).

37. Επειδή λόγοι που αφορούν τους όρους της διακήρυξης του διαγωνισμού προβάλλονται ανεπικαίρως στο παρόν στάδιο κι επομένως απαραδέκτως (βλ. ΣΤΕ 2770/2013, 5690/1996, 964/1998 Ολομ., 966/1998 Ολομ., 1415/2000 Ολομ., 3602/2005 επταμ., 702/2008, 1794/2008, 1667/2011 Ολομ., 3952/2011, 2137/2012, πρβλ. και ΔΕΚ, απόφαση της 12.2.2002, Universale-Bau AG, C-470/99, σκέψεις 65 έως 79, καθώς και απόφαση της 27.2.2003, Santex SpA, C-327/00, σκέψεις 32 έως 66).

38. Επειδή, επομένως, δεδομένου ότι ναι μεν το επικαλούμενο αρχείο περιέχει πιστοποιητικό που δεν είναι εν ισχύι, ωστόσο, δεν απαιτείται η προσκόμισή του στο επίμαχο στάδιο ενώ ταυτόχρονα στο αρχείο τεχνική περιγραφή (σελ. 11) υφίσταται σχετική αναφορά κι επομένως, καταρχήν υπάρχει απάντηση εν είδει απόδειξης της πλήρωσης του εν λόγω όρου.

39. Επειδή, το άρθρο 2.4.6. της διακήρυξης αναφέρει σχετικάς «2.4.6
Λόγοι απόρριψης προσφορών

Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης) της παρούσας,

β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται

Αριθμός απόφασης: 871/2021

συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης,

γ) για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016,

δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά.

ε) η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλλει δύο ή περισσότερες προσφορές

Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της παραγράφου 2.2.3.4 περ.γ της παρούσας (περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016) και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων.

ζ) η οποία είναι υπό αίρεση,

η) η οποία θέτει όρο αναπροσαρμογής,

θ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης». Επομένως, αβασίμως προβάλλει η προσφεύγουσα τον ως άνω λόγο αποκλεισμού της οικείας προσφοράς.

40. Επειδή, περαιτέρω, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας λόγω μη προσήκουσας απόδειξης του όρου 12 και 17 των τεχνικών προδιαγραφών. Επισημαίνεται ότι οι όροι αναφέρουν «12. Ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης αποστείρωσης θα πρέπει να πραγματοποιεί ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού εξοπλισμού» και «17. Ο ανάδοχος να ζυγίζει και να καταγράφει την προς αποστείρωση ποσότητα EAAM παρουσία Επιτροπής της Υγειονομικής Μονάδας. Επιπλέον α αποδεικνύει τον ετήσιο έλεγχο των θερμομέτρων, μανομέτρων και λοιπού καταγραφικού εξοπλισμού του».

41. Επειδή, ως προς τον ως άνω λόγο ισχύουν mutatis mutandis τα κριθέντα ανωτέρω υπό σκέψεις 35,36,37,39.

42. Επειδή, περαιτέρω, τόσο η θεωρία όσο και η νομολογία δέχονται την εφαρμογή στην διοικητική δίκη του βάρους απόδειξης από αντικειμενική άποψη (βάρος απόδειξης «υπό αντικειμενική έννοια»), δοθέντος ότι η εφαρμογή του έχει πάντοτε ως αφετηρία τη λειτουργία του κανόνα δικαίου. Το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως δίνει διέξοδο όταν, παρά τη διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας, παραμένουν αμφιβολίες ως προς την αλήθεια των πραγματικών περιστατικών, και συνεπώς κάποιος από τους διαδίκους πρέπει να φέρει τον κίνδυνο του *non liquet*, δηλαδή του γνωστικού αδιεξόδου του δικαστή. Δεδομένου, δε, ότι δικαστής (ο εφαρμοστής του δικαίου) δεν επιτρέπεται να αρνηθεί την έκδοση απόφασης, η δικαστική του διάγνωση στηρίζεται τότε στους κανόνες του αντικειμενικού βάρους αποδείξεως, εκδίδει δηλ. μια απόφαση σύμφωνα με το βάρος αποδείξεως (*Beweislastentcheidung*). Οπότε η περίπτωση του *non liquet* εξομοιώνεται κατά πλάσμα δικαίου με την περίπτωση της μη αποδείξεως του ισχυρισμού (Δημήτριος Γ. Ράικος, «Τα γνωσιολογικά θεμέλια της απόφασης του διοικητικού δικαστή», Ανάπτυπο από το περιοδικό «Διοικητική Δίκη», τόμος ΙΖ', τεύχος 3ο, 2015, Εκδόσεις Σάκκουλας, σελ. 583 επ.). Εν προκειμένω, δεν αποδεικνύει η προσφεύγουσα που φέρει το βάρος απόδειξης ότι η εν λόγω απαίτηση ουδόλως δύναται να πιστοποιηθεί στα πλαίσια εσωτερικού ελέγχου, δεδομένου ότι δεν υφίσταται σαφής σχετική αναφορά περί του τρόπου απόδειξης στη διακήρυξη. Επομένως, και ο συγκεκριμένος λόγος κρίνεται αβάσιμος.

43. Επειδή, η προσφυγή πρέπει να γίνει απορριφθεί και η παρέμβαση να γίνει δεκτή.

44. Επειδή σε συνέχεια των ανωτέρω το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα πρέπει να καταπέσει. (αρ. 363 του ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προσφυγή

Δέχεται την παρέμβαση

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Αριθμός απόφασης: 871/2021

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 21 Απριλίου 2021 και εκδόθηκε στις 11 Μαΐου 2021 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μιχαήλ Οικονόμου

Ηλίας Στρεπέλιος